

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Volično gibanje.

Volični shod na Krškem.

Ta shod je zopet sijajno dokazal, kako trdno je vkoreninjena napredna misel v prijaznem mestecu ob Savi. Skoraj vsi volilci udeležili so se shoda, tako, da je bila dvorana bralnega društva ob osmi uri do zadnjega kota zasedena. Vrli župan krški, dr. Tomaž Romih, pozdravil je navzoče, ter jih na to pozval, da naj si izberejo predsednika. Z vsklikom izvoljen je bil dr. Ivan Mencinger, ki je takoj pozval kandidata, da naj spregovori svojim volilcem.

Dr. Ivan Tavčar, burno pozdravljen, govoril je takole:

Spoštovani gospodje volilci! Ko sem bival ob priliki državnozbornske volitve med Vami, sem se nekako poslavljaj od Vas, ker sem bil mnenja, da se bode mandat dolenskih mest lahko prepustil drugi in tudi spretnejši roki. Ali prišlo je drugače, ker pri razdijvanosti nasprotnikov, ki se hočejo z roparsko silo polastiti gospodstva v deželi, nikakor ni kazalo, v oči gled najskrajni in najsurovejši odločnosti v taboru nasprotnikov, dati mesta v našem taboru kaki neodločnosti ali mehko. Če grabijo nasprotniki po kolu, se mi ne bodemo v frake oblačili! In tako je prišlo, da me imate — ponižnega slugo napredne misli — zopet v svoji sredi, slugo napredne misli, pa tudi neizprosne nasprotnika tistemu nazadnjaštvu, ki se ga našemu narodu do mozga in proti kateremu je vsak boj, prav vsak boj dopusten. Moje znamenje ni bela rokavica, moje geslo je svetopisemski izrek: zob za zob. Kot tak prihajam v Vašo sredo, in le kot tak Vas pozivljaj, da me zopet počastite s svojo izvolitvijo. Programa mi Vam ni treba posebej razvijati. Saj ga poznate vsi: naprednost v vsakem oziru je moj program. Da ta naš program ni ostal brez mogočnega vpliva na dušo našega naroda, temu najboljši dokaz je okoliščina, da so nasprotniki, ki se vedno tolažijo, da smo že mrtvi,

ali da ležimo vsaj v agoniji, nabrusili proti nam zadnji svoj nož. Da smo v agoniji, bi ti ljudje pač ne pošiljali ljubljanskega škofa v boj — in sicer kot prav vsakdanjega, ali zelo nerodnega agitatorja — in ne kovali bi proti nam orožja laži in obrekovanja, ko morajo vendar znati, da naša sveta vera laž in obrekovanje ostro prepoveduje. Laž in obrekovanje pa sta jedino orožje, katero umejo nasprotniki proti nam sukati: zategadelj mora naših volilnih shodov prva naloga biti, da izpognemo pri narodu laži in obrekovanja, katere je katoliško-narodna stranka v družbi z omahljivim svojim škofom nagromadila nad nas.

In nekaj tega ostudnega obrekovanja hočem tudi pri današnjem shodu razdreti, pri katerem mi pač ni treba ponavljati slovesne obljube, da se hočem tudi v bodoče z vso vneto potegniti za koristi Vašega starodavnega mesta.

Sedaj pa pristopimo k obrekovanju, katerega se proti nam poslužujejo katoliški naši klerikalci. In tu je pred vsem avstrijski patriotizem! Kakor je nam nasproti predrzna in nesramna, tako je klerikalna stranka — pa le navidezno — navzgor ponižna, mehka, in svoj avstrijski patriotizem razobeša pri vseh oknih svoje polupodrte politične kože. S tem patriotizmom pa je nekaj posebnega. Človek bi namreč menil, da je patriotizem najboljši takrat, kadar, podoben dobrodišeči vijolici, bolj na skrivnem cvete, to se pravi, kadar ga bolj v srcu nosim in ne zgolj na jeziku. Naši »katoliki« s Šusteršičem na čelu pa so patriotje z jezikom, in če bi jim kaj neslo, bili bi tudi patriotje z želodcem! Ali navzgor se na vse potegajo usiljujejo s slinastim svojim patriotizmom, nam pa očitajo, da smo izdali Avstrijo, da smo se zvezali z Velenemci, da silimo pod nemškega cesarja — vse to pa nam očitajo v prvi vrsti zategadelj, ker smo v državnem zboru spravili dr. Šusteršiča v položaj, da mu je slabo prihajalo

in da so ga, kakor Joba na gnoju, zapuščali še celo njegovi politični prijatelji. Že samo na sebi ne napravljaj prijetnih vtisov, če skušati dve politični stranki z lojalnostjo in patriotizmom, kakor dva jahača pri dirki, jedna drugo prekositi. Taka dirka v politiki je ostudna, in jaz menim, da so našo lojalnost namerodajnih mestih dostikrat zategadelj tako nizko cenili, ker je bila preglasna, prešumna, tako da je delala vtis prisiljenosti. Naš patriotizem se je dostikrat preveč cedil, zatorej ni čuda, da je ta ali oni menil, da ni nič solidnega, nič trdnega v njem. Pa naša klerikalna stranka še vedno suče staro in obrabljeno svoje orožje, češ, da tiči jedinopravi avstrijski patriotizem samo v njenih analfabetičnih vrstah, naša stranka pa da izdaja svojo domovino in izdaja tudi svojega cesarja. Da je ta trditev smešna, je gotovo, dokazuje pa, da nam klerikalci res nimajo kaj opravičenega očitati, če morajo posegati po tako zastarelem in oslabelem obrekovanju! Mene nič ne briga, koliko je vreden patriotizem dr. Šusteršiča in njegovih prijateljev. Cementovano pa to blago prej kot ne tudi ni, če prav ga povsod vsiljujejo, kakor vsiljuje nadležni žid na selskem trgu obrabljeno svojo šaro. Tu je slučaj nadvojvode prestolonaslednika! Prevzel je, kakor znano, protektorat nad katoliškim šolskim društvom, in sicer pod okoljščinami, katere so vzbujale občno pozornost. Tendence katoliškega šolskega društva je hiperklerikalna in slovanski narodom sploh malo prijazna. Zategadelj je naravno, da nam kot politikom ni moglo vzbujati posebnega veselja, da je nadvojvoda sprejel omenjeni protektorat, ter se tako nekako ob stran postavil tistemu hiperklerikalizmu, kojega zastopa tudi naša katoliško-narodna stranka. Ali tudi nadvojvoda sme imeti lastno svoje prepričanje, a kdor nasprotuje temu prepričanju, ne sme nikdar iz pogleda puščati nadvojvode visoko rojstvo in visoki njegov

poklic. Ako je torej naša stranka v državnem zboru glasovala za predlog, da naj se o interpelaciji radi protektorata prestolonaslednika razvije razgovor, stori la ni s tem nič nepatriotičnega, in ljudje, ki svojčas prestolonasledniku Rudolfu niti cerkvenega pogreba privoščili niso, so najmanj upravičeni, spodtikati se nad tem. Kar je bilo v celi zadevi potrebno, bilo je pač to, da naj se je takoj od početka proti temu ugovarjalo, da bise iz zasebne stvari našega prestolonaslednika ne skovala velika politična stvar. Bati se je bilo — in poznejši pripetljaji so to bojazen v vsakem oziru opravičili — bati se je bilo, da bodo klerikalne stranke, ki imajo za kaj takega posebno spretnost, reklamirale presvitlega nadvojvode in prestolonaslednika, samo zase, prav kakor da je poklican svoj čas vladati zgolj klerikalce in ne sploh avstrijskih svojih podanikov. Z jedno besedo, bati se je bilo, da bode vsiljiva klerikalna stranka nadvojvodov korak izkoriščala v nič vredne strankarske namene. Proti takemu izkoriščanju bi se bile morale izreči vse napredne stranke v dunajskem parlamentu in izrekle bi se tudi bile, da se ni nekaj svobodomiselnih strank zballo, da bi se pri ti priliki prestolonaslednik morda ne napadal na tisti ostudni način, ki je takorekoč vdomačen v naši državni zbornici.

Strah, da bodo šli klerikalci v svoji malolojalni netaktnosti tako daleč, da bodo iz osebe prestolonaslednikove kovali agitacijska sredstva, bil pa je popolnoma vtemeljen. Vsaj za Kranjsko! Kjer koli se pri nas snide par črnih gospodov, ali par starikastih pobožnih žensk, ali pa tolpa kmečkih analfabetov, takoj se predlaga vdanostna izjava do prestolonaslednika, pa ne zategadelj ker je Fran Ferdinand, avstrijski princ, poklican voditi nekdanjo osodo starodavne te carevine, ampak samo zategadelj, da se provzroči demonstracija proti naši napredni stranki češ, da je visoki ta gospod z nami —

LISTEK.

O stricah in brátanih.

Vse je še zaspano in leno tu gori na Dunaju. Gledališča se pač odpirajo, ali pred oktobrom ni, da bi hodil človek vanje; zeha naposled tudi lahko doma in igralci kriče, da ne more zatistiti očesa. Ali nam, kar nas je tu samotarjev, od krute usode pregnanih iz zelene domovine, so na skrbi zdaj še vse druge stvari, tako da hodimo po Dunaju kakor sence: telo se giblje, oči gledajo, duša pa je preko dolin in hribov.

Tam doli se bije velik boj, a mi hodimo tod okoli, brezposelne in brezkoristne sence. Zato nam je to veliko mesto še bolj pusto in prašno in so nam tuji še bolj tuji. Imenitne reči se godé tam doli; črni talarji se zgrinjajo nad domovino, nam pa ni usojeno, da bi vzdignili en sam talar ter pokazali svetu grdo goloto, tako da bi se zgrabil za nos, ter se studoma okrenil.

Jaz, ki sem samotar po naturi in nagnjenju, nisem imel škandalov, vpitja in zmerjanja nikoli rad. Sanjaril sem, kakor veste, po tihih romantičnih krajih, pogovarjal sem se z devicami, oblečenimi

v dopetne lilaste halje, prepasanimi s srebrnimi pasovi, rože v laséh, zlate harfe v rokäh . . . lepo spanje, prijatelji!

Ali če bi bilo spanje še tako lepo in trdno, — tisti živalski krik, ki se oglašá že tedne nad tedne vsak večer ob polu šestih iz pobožnega dnevnika, ki je prinašal pred tremi leti prve »dekadentske« feljtone izpod mojega peresa, tisti živalski krik, pol oslovski, pol hijenski, bi bil moral predramiti ušesa Matjaža samega!

Moj okus je zelo občutljiv v stvaréh izražanja, sloga in jezika. Ne prenesem veliko grmenja in bolj mi je pogodi sladko, prizanesljivo, sentimentalno čvrljanje. Zato sem se mnogokrat jezil nad vami, prijatelji, da grmite preveč in da razlivate preveč žolča. Zdelo se mi je, da bi morali več dokazovati in manj preklinjati, več prepričevati in manj zmerjati, skratka — beseda mi je bila že zdavnaj na jeziku — da bi morali biti bolj dostojni. Delal sem vam veliko krivico, prijatelji, in zdaj se vračam skesan grešnik z opepeljenim čelom . . . Dokazujete preveč in preklinjate premalo, prepričujete preveč in premalo zmerjate, skratka, vsi skupaj ste preveč dostojni.

Za nedostojnost je treba posebnega talenta. »Prid', kravar, se léš učit!« je zapisano nad durmi tiste redakcije, ki

sede notri pobožni ljudje, nasledniki apostelnov, pastirji naših duš. Tam so doma tiste za politično življenje in za politično vspešnost skrajno važne čednosti, brez katerih ni in ne more biti prave, korenite, jeklene nedostojnosti. Vaše besede so debele in jedrnate, a še to ne zmirom, kakor bi bilo treba. Tam gori pa je stvar drugačna, zakaj tam so doma tiste važne čednosti: nizkotnost in umazanost duše, zlobnost v mišljenju. Brez teh čednosti, prijatelji, ni nič! Pozna se vam, da so debele in jedrnate samo vaše besede, srce pa vam je blago in obzirno. Tam so surove besede nekaj narurnega, nujnega: gnoj smrdi, ker ne more drugače.

Tudi vi ste se nekoliko razjezili, ko je bil zgrabil duševno pohabljen pritlikavec pest hlata ne ulici, da bi ga zalučil visoko gor na Tolstega in Rousseaua. Seveda je bila ročka premajčkana in preslaba in blato je padlo na svoje primerno mesto, na obraz pritlikavca samega. Toda že iz tega, da je pobral blato in da je vzdignil roko, ste spoznali nizkost duše in zlobnost mišljenja, — same čednosti, brez katerih ni prave nedostojnosti v besedah in v dejanju. Razjezili ste se tudi vi nad temi ljudmi, ki polivajo z gnojnico svojih duš vse, kar je sveto in drago boljšemu delu človeštva, v sladki zavesti, da je njih de-

lovanje patentirano in da so patentirani nositelji znanosti in njih morale, vsled česar je človeku skoro nemogoče privzdigniti jim učeni in posvečeni tabor, da bi zasmrdela golota v vsem svojem smradu. Patentirani so stari in moderni jezuitje, patentiran je Liguori in Bonaventura je patentiran, in če bi se vam zazdelo, prijatelji, da bi se se obdrgnili ob te stare in moderne svetnike, bi vam ne bil za petami le kak duševno pohabljen pritlikavec, temveč tudi državni pravdnik, ki čuva nad svetostjo patentov . . .! Rousseau in Tolstoj nista patentirana, ker pač nista svetnika, in tako se dogaja, da jima otalarjenci polivajo čevlje z gnojnico . . .

Tudi mirnega, zaspanega in sanjarskega človeka je predramilo živalsko kričanje brátanov, kakor vidite. Strici so bili bolj mehki in dostojni, zdi se mi, da niso poznali tistih prepotrebni čednosti, in zato je človek lahko dremal in sanjal ob njih nedolžni svetosti. Stric je n. pr. hvalil in slavil Tolstega v svojem ilustriranem časopisu, daroval je naročnikom celo sliko njegovó, — to je bilo pred kakimi petimi leti. Zdaj so se stvari izpremenile: stric je umrl in brátan živi. . . Da, rapidno umirajo strici in brátani rastejo iz zemlje kakor gobe. Gnojnica duševna poplavlja vse čez in čez. Eden izmed tistih pošte-

klerikalci, in ne z onimi liberalci! Proti takemu postopanju moramo najslovesneje protestirati, in prepričan sem, da je visoki gospod, kojemu prihajajo dotične brzjavke in sicer od ljudi, katerim se niti ne sanja, za kaj se prav za prav gre, teh kranjskih demonstracij že do grla sit, in da jih ima zato, kar so, za nespodobno molestiranje člana cesarske hiše! S tem naj je ta zadeva končana, za nas namreč, za klerikalce pač ni, ker ti, ako se jim od zgoraj pokaže prst, zasedejo kakor ose medeno hruško, celo roko! Iz vsega tega ni sledi, da so oni sami patentirani avstrijski patriotje. Naj bi bil nadvojvoda prevzel protektorat nad kakim svobodomiselnim društvom, pa bi ga bili pikali po spovednicah, po prižnicah in povsod. Saj jih poznamo te črne patrijote.

Dovolj o tem! Nam pa se pač ni treba braniti proti napadu katoliško-narodne stranke, da silimo pod nemškega cesarja, in dasmo neavstrijskega mišljenja. Ostuden jeta napad, ali njega ostudnost pada nazaj na napadovalce same!

Ravno tako neutemeljeno je drugo obrekovanje, da smo se v državnem zboru zvezali s Schönerejevo in Wolfovo stranko. Morda je res, da nas je nekaj, ki menimo, da se ima politika avstrijskih Slovanov mogočno prestrojiti, in ki tudi menimo, da je bila ta politika, lazeč po šablonski svoji stari stezi, največkrat politika nezdravega klerikalizma, in bolehnega šovinizma. Mi, ki menimo, da se morajo pred vsem jugoslovanski narodi politično tako odgojiti, da jim ideja avstrijske države preide v kri in meso, mi naj bi se bratili in vezali z velenemško stranko? Tako očitaneje je naravnost neumnost, in pri resnih in pametnih možeh se ž njim nič ne opravi. Tudi vam ni treba posebej dokazovati, da je dr. Šusteršič zavestno lagal, trdeč v svojem govoru, da smo se sploh zvezali z Velenemci, in da smo se ž njimi še posebej zvezali v namen, da bi bohinski kmetom odjedli cesarske planine. Ta človek dobro ve, da smo na Dunaju radi Bohinjskih gozdov podpirali naše klerikalce, vzlic temu pa tu v deželi ne prestando trobi: Bohinjcem ste v družbi z Velenemci snedli planine! Mož pa pri tem špekulira jedinole na bedaštvo svojih volilcev, in prav ima, njegovi volilci so po svoji večini res tako bedasti, da je ni budalosti, katere bi svojemu Šusteršiču ne verjeli! Trditev, da smo mi Bohinjce pripravili ob cesarske planine in gozdove, pa je največja budalost! Kar pa se tiče velenemške stranke, gospoda moja, še nekaj! Stranka obstoji, in ne da se tajiti, da je v prvih letih svojega nastopa potegnila obilo mas nemškega naroda za saboj. Stranka je nezdrava, ali nobene stranke hitreje ne razpadejo, nego stranke nezdravega radikalizma. Kakor redke

nih in blagih stricev je simpatizoval celó z dekadentskimi feljtoni, — no zdaj je umrl, obzidal se je trdno in delal verze. Njegove posle je prevzel bratán, kakor opažamo to s posebnim gnusom iz našega pobožnega dnevnika.

Bratáni so bili izvilni stricem zastavo iz rok, pomočili so jo v gnoj in blato in zdaj jo vzdigajo visoko, tako da se razgrinja smrad po vsi domovini. Smrtna kosa je zažvižgala nad glavami stricev. Septembra meseca bo velika žetev — v snopih bodo ležali na strnišču pobožni in dostojni deželnozborski strici. Bratáni bodo zasedli njih prostore, in že je »garantiral« veliki bratán, da je z dostojnostjo vse pri kraju, da se pričinja boj s kolom in s cepcem in z gnojnico. Ne bo več dolgo, prijatelji, ko bomo poznali mirne in blage strice samo še iz bukev zgodovine, ne bo več dolgo, ko bomo poznali samo še iz teh bukev, da je cerkev hiša molitve in ne preklinjevanja. Bratánstvo se bo razgrnilo vse čez in čez od zelene Mure do sinje Adrije.

Težak bo boj, prijatelji, ki se napravljate nanj, hudo in težko je meni, da sem ob teh slovesnih urah daleč od vas. Sprejmite na pot prijazen svét samotarjev: zatisnite si nosove, zakaj če vas ne premagajo njihova kopja, — njihov smrad bi vas lahko premagal!

J. C.

zvezde repatice so, ki se hipoma prikazujejo na političnem obnebu, ki pa ravno tako hipoma zginejo z njega, ne da bi pustile za sabo kaj sledu! Nezdrava je velenemška stranka, kakor je na primeru v svojem jedru nezdrava slovenska klerikalna stranka. Ali kot Slovan se ne strinjам z dr. Stranskim, ki je svoj čas s topovi streljal na Velenemce. Kot Slovan nimam gorkeje želje nego je ta, da pravim: Bog daj Schönereju, Bog daj Wolfu prav dolgo življenje! Dalje kot života, trdnější bo dokaz, da mora Avstrija, če naj obstane, svojo oporo iskati vsaj toliko, kolikor v Nemcih tudi v svojih Slovanih! Schönere in Wolf sta torej delavca za nas, vihrata sicer okrog, ter preklinjata Slovanstvo, pri tem pa le Nemcem tla izpodkopavata, ker to ve pri nas vsako politično otroče, da Avstrija kot satrapija nemškega cesarstva ne more obstati, in tudi obstajala ne bo. Toliko o Velenemcih, katere nam naši klerikalci po vsi sili na vrat obešajo!

Smešno je dalje očitaneje, da se je narodna-napredna stranka v deželnem zboru zvezala z zastopniki nemške narodnosti. O ti zvezi predavajo stare babe katoliško-narodne stranke noč in dan. In če se kranjskemu dekanu v izsušenih možganih noče vtriniti niti najneznatnejša iskrica, pa zagrmí o zvezi z Nemci, da imamo občutke, kakor bi gledali počasno vrtenje starega kolesa pri starem mlinu. No, če pa bi bila zveza, kako bi se mogli naši klerikalci oprati od sokrivde? Saj se je tudi ž njimi sklenila zveza, ali zlorabljali so jo, ter hoteli ž njo opehariti in ogoljufati napredno-narodno stranko, kakor so sleparili in ogoljufali revnega kmeta pri žlindri in umetnih gnojilih. Res je, da je narodna-napredna stranka v deželnem zboru dostikrat v soglasju postopala z nemško-napredno stranko, posebno takrat, kadar se je hotel odbiti klerikalni naval na našo šolo ali kako drugo svetinjó našega naprednega programa. Mesto, da klerikalna stranka v tem pogledu prazno slamo mlati, naj nam dokaže, če je v stanju, kako in v čem je slovenska narodnost oškodovana bila vsled omenjenega soglasja. Opravičeno namreč trdim, da se zadnjih šest let niti jedna zadeva ni sklenila v našem deželnem zboru proti interesom slovenske narodnosti. Ali je nasprotoval ti narodnosti sklep o bodoči univerzi v Ljubljani? Ali oni o trgovski šoli, ali oni o meščanski šoli v Postojni? Vse to kričanje o zvezi z Nemci ni družega nego gola hinavščina, ker morajo klerikalci sami priznati, da zveza, če je obstajala, prav nič ni škodovala naši narodnosti. Sicer pa priznavam, da obstoji nemška stranka v deželi, in da ji gredo vse tiste pravice, kakor vsaki drugi politični stranki. Nikdar se pravična reč ni vspešno zastopala s krivico, in se ne bo. Žive sicer zmedene glave, katerim so »represalije« na Kranjskem vzor in ideal. Pred takimi zmedenimi glavami pa naj nas Bog varuj, ravno tako kakor pred klerikalci! Avstrija bode zdrava še le takrat, ko take represalije jedne narodnosti proti drugi sploh nikjer ne bodo mogoče. In če v tem pogledu Kranjska vojvodina najprej pride do pameti, tudi prav, postane vsaj bliščeči izglede drugim kronovinam, kjer mora enkrat tudi prodreti zdrava pamet proti nezdravemu fanatizmu. Na Češkem je pravil Kaizl, da loči Čehe od Nemcev le še tanka papirnata stena, čemu bi ta papirnata stena tudi mej Slovinci in Nemci ne padla, posebno na Kranjskem, kjer imamo v zastopnikih veleposestava na gospodarskem dobre sodelavce, na polju napredka in prosvete pa dobre sobojevnike v boju proti tistemu mračnjastvu, ki hoče deželo prepresti s svojimi mrežami, kakor prepreže pajek muho s svojo pajčevino. In najlepše pri vsem tem je, da naši nasprotniki, ki se tako besno zaganjajo v nas, stoje ravno na istem stališču, do pike ravno na istem stališču! Le poslušajmo njihov volilni oklic: »Katoliško-narodna stranka

kliče vse v resnici narodne sloje na skupno narodno delo. Varovati hoče slovenski značaj vojvodine Kranjske — pri tem pa zajedno tudi vpoštovati pravično posest drugorodnega življa. Vsakemu do pičice pravico, ki mu gre. Ne iščemo in nočemo prepira z nemškimi sodeželani — a oni naj pa tudi vpoštujemo pravice in mišljenje našega naroda. Zavedajmo se, da imamo kot sodeželani v mnogih ozirih ene in iste interese, ako jih prav spoznamo. Zavedajmo naj se pa tudinaši nemški sodeželani, da je ogromna večina našega naroda katoliškega mišljenja, in da noče nič vedeti o pogubnem liberalizmu.« Tako volilni manifest naših klerikalcev. Mi pa, ki se v resnici ravnamo po njihovih besedah, ki se zavedamo, da imamo z nemškimi sodeželani v mnogih ozirih ene in iste interese, mi smo izdajice, izdali smo narod, in sploh vse vzvišene smotre, za katere se bode bila sedanja deželnozborska borba. Po mnenju hinavskih naših nasprotnikov ne poznamo mi niti zvestobe do Boga, niti zvestobe do naroda, oni pa bi nemškemu sodeželanu, če bi ti le malo akomodirali se Šusteršičevemu katolicizmu, kojega prve kali je, kakor znano, Juda Iškarjot na zemljo prinesel, vse dali, kar bi hoteli! Zares večje hinavščine ne bi mogli iztakniti in volilni oklic katoliško-narodne stranke je za nas v tem pogledu neprecenljiv dokument, ki kaže hinavščino propadajoče te stranke v celi grdi nagoti. Če nam bodo še kdaj »zvezo z Nemci« predbacivali, vsekali jih bodemo s tem dokumentem po kosmatih ušesih, pa bo konec vsakemu prepiru! Za danes naj je dosti o obrekovanjih in lažéh naših nasprotnikov, ker imam pred sabo še tri dolenska mesta, in pridejo druga obrekovanja drugod na vrsto. Sicer bi pa moral imeti moči svetega Krištofa, če bi celi gnojni kup naše klerikalne stranke pri jednem samem shodu prekidal hotel.

Sedaj pa še nekoliko splošnih opazk! Že prej sem rekel, da je lazila stara naša politika po izhojeni šablonski stezi, njena glavna modrost je obstajala v tem, da se e veliko zabavljalo na vlado, pa vendar vse od nje zahtevalo. V politiki nam se je godilo tako, kakor v poeziji. Za neovrgljivo resnico je nekdanj veljalo med nami, da je visokodoneči in visokobobneči Koseski najvišji vrh našega pesništva. Kdor se je ti takoimenovani resnici upiral, veljal je za izdajalca slovenskega naroda. Ali prišli so časi, ko smo starega in dobrega Koseskega s snopjem njegove visokodoneče in globokošumeče poezije spravili na pod. In premlatili smo vse skupaj, ali pod nasadom ostalo je malo zrna, pa veliko plev! Tako je z našo politiko; ž njo živimo še tako rekoč v Koseskega dobi. Veliko je širokoustnega šumenjá in vihranja, a vzlic temu se meni, da moramo Slovenci postati nekaj exoffo-narod naše vlade. Po mojem mnenju je taka politika napačna. Preporoda je treba narodu, ali preporoditi se ima več ali manj sam iz sebe, več ali manj z lastnimi svojimi močmi. Preporoda pa je treba pred vsem na duševnem polju, ker se ne da tajiti, da je nivó olike našega ljudstva prenizek, dostikrat tako nizek, da omike sploh opaziti ni. Treba nam je inteligence, to je gotovo, ali pred vsem pa je potrebno, da se stanje omike med priprostim narodom poviksá, da se med priprostim narodom vglubi zavest, da je treba kmetu dosti več vedeti, kakor ve dandanes. Na duševnem polju je treba med narodom provzročiti pravo revolucijo, te revolucije pa ne bodo provzročile niti knjige družbe sv. Mohora, niti pastirski listi ljubljanskega knezoškofa. Te revolucije tudi ne bo provzročila naša klerikalna stranka, ker ona se strastno oprjemlje načela šturijskega župnika, da naj ostane kmet kolikor mogoče neveden, ker ga je potem veliko lažje v nebesa spraviti! Omenjene revolucije pa se je poprijela narodna napredna stranka, ker je ona jedina v deželi, ki našemu kmetu odpira oči, ter mu bistri pogled. Nekaterim je to pohujšanje, jaz pa pravim, to je najboljša politika; sicer ne lazi po stezi stare šablone, ali

ona pripravlja pot revoluciji na duševnem polju med priprostim našim narodom. Ta revolucija se ne bode dala več preprečiti, kadar pa bode doznana, tedaj se bode tudi značaj našega naroda v marsičem spremenil, kar mu bo hodilo na korist pred vsem na gospodarskem polju, kjer je sedaj vsled svoje nevednosti žrtev v rokah sleparskih katoliških politikov, ki ga strižejo, kakor striže pastir svojo ovco. Ta duševna prekucija koristila pa bode našemu ljudstvu tudi v narodnostnih ozirih, ker tudi naša narodnost stoji le na slabih nogah, dokler se bode z »odpustki« slovenskemu kmetu v glavo ubijala! Ne dosežejo me torej očitaneje o »pohujšanju«, pot, po kateri sem hodil dosedaj, bode tudi v prihodnje moja pot. V tem pogledu se ne more ničesar spremeniti, in tega si bodite v svesti, kadar greste k volitvi. Če želite spremembe, oddati morate svoj glas drugemu in ne meni! S tem sem končal!

Govor je bil sprejet z veliko pohvalo. Na predlog župana dra. Romiha izreklo se je dru. Tavčarju in njegovim tovarišem za njihovo postopanje v deželnem zboru popolno zaupanje, ter se je soglasno proglasila dr. Tavčarjeva zopetna kandidatura. Dr. Mencinger zaključil na to shod ter pozivlja volilce, da naj se volitve polnoštevilno udeležé in da naj vsi oddajo glas za dra. Ivana Tavčarja.

Klerikalni volilni shod v Hrenovcih in način, kako delajo klerikalci ljudsko voljo in kandidate za deželni zbor.

V nedeljo popoludne »po večernicah« vršil se je v hrenoviški kaplaniji v zaprtih prostorih neki shod. Duhovniki so v cerkvi ljudi vabili na »katoliški shod«, »Slovenec« pa sedaj bobna v svet, da je bil to »shod notranjskih zaupnih mož«, na katerem je 200 zavednih notranjskih zaupnikov proglasilo kandidatoma za prihodnje deželnozborske volitve nekega Drobniča in dr. Kreka.

Vi grdi, nesramni lažniki, kako brezvestno in hinavsko sleparite svet!

Po večernicah šlo je res polno radovednega občinstva iz cerkve naravnost v farovž; videl si polno preprostih ženic in znanih devic Marijine družbe, kakor tudi nekaj domačih kmetskih mož in fantov. Kurat Lenassi iz Šmihela poslal je cel voz svojih »zaupnih mož«; zaostal pa ni tudi kapelan Pelc iz Ubelskega, kateremu so pred kratkem sodnijsko prodajali njegovo pohištvo, ker je mož čisto pozabil, kake dolžnosti ima oče do svojih, če tudi nezakonskih otrok.

Razun radovednih hrenoviških faranov obojega spola in Lenassi-jevih »zaupnih mož« nisi videl niti enega Notranjca in o kakem zaupnem shodu volilcev ni bilo sluha ne duha.

Ko bi človek videl tako množico v postojnskem »praterju«, bi nehote mislil, da se bliža »cirkus Fumagalli«. No, sicer tudi tukaj ni manjkalo klovnov in glu-mačev. Cerknški kapelan, znani intrigant Lavrenčič, prevzel je vlogo klovna in pripeljal v areno svojega občudovanja-vrednega »kandidata«, katerega je ljudstvu predstavil z besedami: »Poglejte ga, ta je trd kmet, ima žuljave roke in si mora sam kruh služiti, ta bo delal za kmeta. Pišejo ga za Drobniča, doma je iz Blok. Tega volite za poslanca, ker je katoliški mož, liberalce pa pomečimo v koruzo!« Analfabet Drobnič je potem vstal in kazal, da ima res velike žulje na svojih rokah ter s tem doprinesel potem dokaz katoliške poslušne sposobnosti. Dr. Kreka ni bilo. Dr. Žlindra ga je opravičeval, da bi bilo nepotrebno, ako bi prišel k shodu, saj ga cel svet pozna.

O ti uboga, nekdanj narodno tako zavedna Notranjska! Tako se šalijo s teboj, tako te ponižujejo in sramoté, tako se norčujejo s tvojimi ustavnimi pravicami farovski politični klovni. Take shode si drznoje imenovati »zaupne shode Notranjcev«, in jih ni prav nič sram ponujati nam Drobniče, kot zastopnike zavedne Notranjske. Ali so ti brezvestni politični sleparji našemu ljudstvu res uničili vso zavest, razsodnost in poštenost? Ali imata

cerkniški kapelan Lavrenčič in dr. Žlindra res oblast celi Notranjski diktirati, koga naj davkoplačevalci volijo svojim zastopnikom v deželni zbor?

Notranjska, ki tako nujno potrebuje delavnih in značajnih zastopnikov v deželni zboru, naj voli duhovne in analfabe, ko ji vendar ne manjka doma poštenih izobraženih in sposobnih kmetovalcev, ki dobro poznajo potrebe našega ljudstva, in ki bodo naši pokrajini lahko veliko koristili.

Taka farovška predrznost presega vse meje dostojnosti in poštenja.

Notranjci! pokažimo, da se še zavedamo svojih državljanjskih pravic, pokažimo, da zavednost in moštost med nami še ni izumrla, delujmo z vso odločnostjo, da bosta voljena našima poslancema moža, katera so kandidatura izbrali naši zastopniki celega volilnega okraja, moža, ki imata sposobnost in tudi dobro voljo koristiti naši gospodarsko zapuščeni Notranjski.

Pustimo Drobnič in njegove žulje kapelanu Lavrenčiču in dr. Žlindri, saj ona dva itak od kmečkih žuljev živita. Naša poslanca naj bodeta Arko in Ambrožič.

Notranjski volilci.

Iz Novega mesta.

»Parturiunt montes, nascetur ridiculus-mus.« Dne 19. t. m. sta se pripeljala dr. Šusteršič in dr. Žitnik v naše mesto. Prvi je prav ponižno glavo nosil. Ne več tako, ko časih prej. Še bolj ponižno, kakor tedaj, ko mu je srce v hlače palo pred mirno-peškimi kmeti. Prišla sta ta dva gospoda kandidate iskat za kmetski volilni okraj: Novo mesto, Kostanjevica, Krško ter za mestno skupino: Črnomelj, Metlika, Novo mesto, Višnjagora, Kostanjevica, Krško. Zbralo se je nekaj kapelanov in par bližnjih župnikov. Posvetovanje je podalo, da se mora Viljem Pfeifer iz našega okraja kot dež. poslanec umakniti. Z njim propademo, pa če rotimo ljudi tudi s hudičem, s svetniki, z angeli in z bogovi, — se je reklo. V Krškem, v Kostanjevici nima ta patron nič zaupanja, kar ga ne kupi in dobro ne plača. On sicer sam vse plača in kat. sklad tu re trpi; a mandat je teh par tisoč goldinarjev vreden in zlodej, na dolenski kmetiji moramo povsod skoz, drugače je Šusteršičev korajžni manifest izjava človeka, kateri v temi žvižga in vriska. In dr. Šusteršič je znano le na papirju korajžen. Pfeifer je dober za Belokranjce.

Dobro! Torej mesto njega drugega kandidata. Šli so k Stemburju na kosilo. Dr. Šusteršič pravi g. Zuru-Stemburju: narod Vas hoče imeti za poslanca. Stembur pa neče prevzeti, nego nasvetuje dvornega svetnika g. Šukljeja. Trije duhovniki so šli v grad pri kamniškem mostu. Kaj so tam izvedeli, ne vemo, ali nekaj se je slišalo pozneje govoriti, da zaradi dr. Šusteršiča niso ničesar opravili. Topliški župnik gosp. Babnik je bil jako žalosten. Ko pridejo trije odposlanci k Stemburju nazaj in se duhovniki nekaj časa bolj tajno pogovarjajo, — bil je tudi g. Josip Duler, posestnik v Jurki vasi št. 7 navzoč — so proglasili tega g. Josipa Dulerja za kandidata za kmetske volilne okraje: Novo mesto, Kostanjevica, Krško. In g. Duler je prevzel.

Torej Pfeifer je padel. Državnozborna volitev decembra meseca in naskok kmetov naše barve je pri tej trdnjavi podrl velik zid! Ta volitev je storila, da morajo klerikalci v prihodnjih volitvah v omenjeni kmetski volilni skupini kmeta kandidirati. Belokranjci bodo morali krvavi pot potiti za Pfeiferja. »Gutta cavat lapidem non vi, sed saepe cadendo.« In glavna stvar: mogočni »omnipotenciarij«, dr. Šusteršič se je ponižal pred Šukljetom, katerega sovraži na nož, ker se ga boji. (G. dr. Tavčar, tega ponižanja dr. Šusteršiča je bil kriv Vaš salamensko strupeni govor v Višnji gori!) Ta ubogi nekdanji minoritski gostač ni od sobote nič več spal. Razšli so se potem gospodje in šmihelski kapelan Hartman si je zapisal, kako se g. Josip Duler prav piše in zraven hišno številko, ker je več Dulerjev v Jurki vasi. Ta bo zdaj norel po ubogih Gorjancih in uboge kmete z vsemi tisoči in tisoči hudiči, — kat. cerkev ima zapisnik vseh imen hudičev. Leo Taxil je, ko je nezmojljivo zdaj-

šnjega papeža in druge visoke cerkvene dostojanstvenike farbal, ta imenik sestavil in je isti odsej železna sestavina, priduševal in župnik šmihelski, g. Peterlin bo s križem v roki v procesiji te ubože vodil na volišče.

Zaradi mestnega kandidata se drugo ni določilo, kakor to, da dr. Elberta, novomeškega prošta, ne kandidirajo. Grozdje prekislilo. Ko so naši pristaši pri snovanju vinarke zadruga 1. maja tega prošta hoteli iz odbora izbacniti in je isti tudi pozneje še obdržal pretrdo kožo, so uvideli klerikalci, da z njim ni nič početi, da je povsod smola, kadar z njim nastopajo. Mož ne prenaša dosti dolenske kapljice. Pri nas pa se mora to, če hoče biti kdo korenjak. Potem je uplivalo tudi očitjanje od naše strani z Nemcem-popom. Domoljub je baje po Šusteršiču (ki neki tisoče daruje v narodne namene in je dr. Tavčarja že za več tisoč nadkrilil,) tudi v programu katoliških politikov. In dr. Elbert trpi na driski v ustah, (Munddurchfall). Nekje se je izrazil, da mora ta Šusteršič iz vodstva katoliške stranke proč in on na njegovo mesto. Velika žalost torej med liberalnimi agitatorji, da tega »hvaležnega« kandidata ne bo v mestih. Dr. Šusteršič je moral kaj nevšečega o dr. Elbertu pisati, ker naš proštek je šel na potovanje na gori na Nemško; cesarske maše ni opravil, ko se drugače lojalitete kar le solzi, posebno če je skrivnostno »sladko ginjen«.

Po dokončani volitvi decembra meseca je marsikdo mislil, da naš kmet tudi škorenj kakor kapelana za poslanca voli, če se isti kandidatom postavi; zdaj se vidi, da imajo ti mogočnejši že velik strah pred vendar nekaj uzbujajočim se kmetom. Še ni obupati! Pa dr. Šusteršičeva diktatura je zamajana. Ta, na šampanjca vajeni človek, bo še vodo mešal med navadni petijot. Ni znal v dobrih časih varčevati in zdaj se mošnja, ki mu je bila polnoma odprta, stiska. Prevzvišenost ljub. škof, g. Anton Bonaventura mu je marsikateri ekspenzar za razne župnike, kapelane plačal; mož je predrag postal in njegovim strežaji, shujšane reve tudi. Če ne škofu, drugim duhovnikom pa. Pravil nam je oni dan neki zmernejših, ko se mu je reklo, da župniki nič več kakor nekdanj ne dajo za dijaštvo, ne oziraje se na to, ako ima tako ali tako prepričanje: kaj bomo dajali, ko nas gotovi krogi popolnoma izžemo; naši advokati s sirupom kuhajo, ne z vodo: ne krajcarja ne žrtvujejo, vse se jim mora drago plačati. — Zapaziti je, da je mej kranjskimi klerikalci boj nastal proti izpraznjevanje farovške kašte odstrani članov klerik. stranke in ta kašta je postala jako občutljiva v časih izseljevanja moštva in ženstva iz izsesanih slov. krajev.

V Ljubljani, 24. avgusta.

Kompromisovanje med Čehi.

Tajiti ni, da je sedaj najugodnejši čas za kompromise med češkimi strankami. Nemške stranke se pobijajo ljuto in brezobzirno, in Čehi morejo doseči mnogo večjih uspehov, ako postopajo složno, oziroma mirno na podlagi pogodbe. V mlado- in staročeškem taboru sta dve struji, ki sta za kompromis ali pa proti njemu. Največji nasprotniki kompromisa pa so časopisi. Agrarci so izprevideli, da sedaj še ni čas za stanovsko politiko, zato so kompromisu naklonjeni, saj jim kompromis jamči gotov uspeh, dočim ni gotovo, kako izide zanje volilni boj. V drž. zboru pa tudi niso njih zastopniki debutirali posebno srečno. Tudi v krogu radikalcev so vneti za kompromis. Ker pišejo nemški listi več o pogajanjih med češkimi strankami nego o razkolu med nemškimi, je to le dokaz, da more postati kompromis med Čehi za Nemce usodne važnosti.

Novi macedonski odbor.

Macedonski odbor je dobil s oproščenjem bivšega predsednika Sarafova in tovarišev največje zadoščenje. Turški, rumunski in avstrijski nemški listi so pisarili o macedonskem odboru vedno kot o nekaki tolpi sebičnih pustolovcev in izzi-vačev, ki bi radi v kalnem ribarili ter povzročali nepotrebne boje. Ali macedonski odbor je družba gorečih patriotov, ki se žrtvujejo za svobodo Macedoncev, katere skušajo rešiti turškega absolutizma. V novem odboru so sedaj: načelnik je 40letnj

general reserve Zončev, ki je bil v vojni s Srbijo ranjen ter je moral zato v rezervi. Bil je več let poveljnik knežjega telesnega polka v Sredou, zato ima ugled v vseh slojih in tudi pri dvoru. Kot general bo znal, če treba, organizirati Bolgare in Macedonce ter jih pripraviti za vojno. Drugi v novem odboru je Mihajlovski, ki je nadomeščal Sarafova, ko so ga zaprli. Mož je navdušen pesnik za macedonsko svobodo in njegove pesmi so postale narodne. Obristajnant reserve, Janko Nikolov je ustanovitelj mnogih macedonskih društev strelcev. Kapitan Stojčev je še aktiven častnik, a prestopi v rezervi. Kapitan Bosukov so je bojeval v Transvaalu, učitelj Belev je socijalist, govornik in pisatelj. To so vodje Macedoncev. Sarafov se je za nekaj časa umaknil.

Turške surovosti na Balkanu.

Iz Drinopolja poročajo listu »Information«, da vladajo v ondotnem vilajetu strašne razmere. Turki divjajo proti Bolgarom kakor divjaške tolpe v srednjem veku. Med Rodopskim gorovjem in Egejskim morjem prebiva okoli 450.000 Bolgarov pod turško vlado. V zadnjih 10 letih je nastalo ondi okoli 40 turških vasij. Iz Bolgarije so prišli namreč turški izseljenci, ki so se polastili bolgarskih posestev nasilnim načinom. Začela so se nasilstva, ki so postala v zadnjih dveh letih uprav grozna. Zatiranje Bolgarov se vrši kar brez prikrivanja. Turška vlada ve, da je več ondotnih Bolgarov služilo v ruski armadi proti Turkom. Ti Bolgari bi mogli biti glaven kontingent pri eventualni ustaji. Turčija si celo želi ustajo, da bi potem imela uzrok Bolgare najkrutejše zatreti. Cvet vse bolgarske inteligence drinopoljskega vilajeta je v ječah in verigah, na 100 oseb je na trdnjavah, mnogo jih je zbežalo na Bolgarsko. Okoli 200 ujetih Bolgarov, med njimi duhovniki, učitelji in drugi izobraženci Bolgarov, je bilo izgnanih v pregnanstvo. Transporti uklenjenih ujetnikov so že nekaj navadnega. Nihče ne sme občevati z njimi, nihče jim pisati. Niti svojih žalostnih narodnih pesmi ne smejo peti ujetniki, ampak kakor nema živina potujejo po dva zvezana, preko Carigrada in Dede-Agača v podzemeljske ječe v Simonu, Ackiji, Peaz-Kaleju in Podrun-Kaleju. Evropa pa gleda vse to barbarstvo!

Vojna v Južni Afriki.

Car posredovalec na korist Burov! Ta vest je šinila včeraj preko Evrope, in veseli so je bili povsod, dasi še ni gotovo, ali ni — bosa. »Independence Belge« poroča iz Kodanja: V tukajšnjih diplomatskih krogih kroži govornica (!), da je car Nikolaj sklenil, posvetovati se s cesarjem Viljemom glede vprašanja posredovanja v južnoafričanski vojni. V krogih, ki so ruskemu dvoru blizu, se govori, da je car Nikolaj tega mnenja, da je treba nemu doma v stvari prijateljsko posredovati. Zato se že nekaj pripravlja. »Independence Belge« poroča, da sprejme car v Franciji Krügerja, ki ga bo informiral o stanju na bojiščih. Te vesti še niso potrjene, in jih je zato sprejemati z rezervo. Želeti je pač, da bi se na sestanku treh vladarjev, med katerimi bo tudi angleški kralj, resnično sprožilo in sprejelo posredovanje v ta namen, da se napravi krvavi vojni konec. Oficijalna »Gazette« v Londonu je objavila poročilo Kitchenerja o vojaškem položaju v Južni Afriki do 8. julija. Kitchener poroča, da stoji na zahodu še 13.500 Burov, da s 16.000 yeomanryci ne more ničesar napraviti, ker so neizveščani. Kitchener misli, da važnih in vspešnih operacij Buri niso več zmožni, a da imajo Angleži težak posel, ker morajo stražiti železnice in deželo v ogromnih razdaljah. Končno meni Kitchener, da je odpor Burov blazen in ne več patriotski. »Morning Leader« pravi, da ni vredno angleškega generala, da zmerja nasprotnika, katerega ne more premagati, in imenovati odpor blaznim, ako ga ne more zatreti. »Daily News« pa pritrujejo in pišejo, da je edino zanimivo dejstvo, da je 16.000 prostovoljcev nerabnih.

Dopisi.

Iz Ponikve ob južni železnici 23. avgusta. Predno je petelin trikrat zapel, je župnik Kreft svoje verne pristaše izdal. To smo si mislili hudobni liberalci,

ko smo brali v glasilu kranjskih klerikalcev župnikovo poročilo o oskrunitvi cerkve sv. Ožbolta. Čudili smo se, da župnik ni naravnost rekel, da so liberalci cerkev oskrunili. Kar smo pisali o bogoskrunskem početju nekaterih ponkovških klerikalcev, je vse res in se bode resnica kmalu izkazala pred sodnijo. Nič manj kakor 15 oseb je naznanjenih sodniji zaradi oskrunitve cerkve. Naj se naš župnik in kapelan zvijata kakor se hočeta, posredno nosita le ona odgovornost za onečaje cerkve. Pivo sta plačala ona, oziroma je jeden naročil pivo, češ, da bode že plačano. Če ga še nista plačala, se nihče ne čudi, kakor tudi ne, če bi se bilo pivo plačalo iz cerkvene blagajne. Saj tudi nihče ne ve, kdo je plačal smodnik. Tudi je res, da je dal župnik gostilničarju dovoljenje za točenje piva pri cerkvi, in sicer je gostilničar poslal k župniku cerkvenega ključarja vprašati, če mu to dovoli, na kar je župnik dal dovoljenje. Župnik Kreft je s svojim poročilom pokazal, kako kratko pamet ima. V dotični notici v »Slov. Narodu« je stalo, da je župnik kot cerkveni in politični glavar dal gostilničarju dovoljenje za »Buschenschank« in se je s tem, da se ga je imenovalo »politični« glavar, ravno hotelo reči, da si prisvaja pravice načelnika politične oblasti, ker podeljuje pravico »Buschenschanka«. Revez, ki tega ni vedel. Čudili smo se pa, da župnik Kreft, ki druge imenuje neumne, sam v svoji modrosti ni vedel, da je naš župan tudi cerkveni ključar in ne cerkovnik (kar je toliko, kakor mežnar), kakor ga imenuje v svojem zmedenem zagovoru oskruniteljev cerkve sv. Ožbolta. Vrh tega pa tudi naš župnik ne ve, da nima občinski predstojnik pravice, podeljevati dovolila za »Buschenschank«, nego okr. glavarstvo kot obrtna oblast. Zapomnite si to, gospod župnik, ali vsaj povejte to svojemu kapelanu, pri katerem ste napravili duševno posojilo, da ste skrpali odgovor na »Narodovo« notico. Kar se tiče bogoskrunskih dejanj, je vse resnično, kar je pisal »Slov. Narod«. Bilo je tako vpitje v cerkvi in orgljanje, da se je slišalo četrte ure hoda daleč. Peli so nepobožne, posvetne pesmi v cerkvi, se smejali na ves glas, se pijani vrteli in metali klobuke. Da bode naš župnik vedel, da pišemo resnico, mu povemo, da je Frančeva Mima slišala upitje do doma, in šla na to gledat, kaj se godi pri cerkvi sv. Ožbolta, in je ona tam dobila svojega brata, potomca iz rodovine bratov škofa Antona Martina Slomška in ga zapodila iz cerkve domov. Ko je prišla ona v cerkev, je videla, da sta še v cerkvi pijani ostali mežnarica in Anzeljnova Julka in se na ves glas smejali. Tudi so priče na razpolago, da je Slomškov Tonček najmanj trikrat vrgel klobuk po cerkvi, in da je Bezjakov Janez odtrgal del svetilnika, v katerem gori »večna luč«, ker je hotel potegniti svetilnik k sebi. Na koru v cerkvi so popevali, in urar Bataj, ki je veren župnikov pristaš, je igral na orglje razne marše, kar je kovač Gobeč sam pripovedoval okoli, kakor se je tudi splošno pripovedovalo, da se je v cerkvi plesalo, kar pa se sedaj taji, ker se ljudje bojé potov k sodniji, in nekateri sedaj le trdijo, da se je plesalo pred cerkvijo. Cerkev sv. Ožbolta pa je tudi na drug način onečaščena. Znana stvar je, da suši mežnarica plenice in drugo perilo v cerkvi. Kaj poreče župnik k temu? Konec župnikovega zagovora kaže, da sumi on kot dopisnika »Slovenskega Naroda« dva tukajšnja rojaka in se hoče nekaj pošaliti. Ali kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na solnce. Res je, da niti liberalna niti klerikalna stranka ne moreta biti odgovorni za početje svojih somišljenikov, kakor je tudi res, da ne more škof odgovoren biti, če se kak župnik pijan zvrne z voza ali če gre pijan na spoved, in kakor župniki ne morejo biti odgovorni za to, kar uganjajo kaplani po kozolcih in po gostilnah, in če jih kdo pri belem dnevu s cepcem podi po vasi. Nazadnje pa še zapojmo tisto, katero so zapeli v cerkvi sv. Ožbolta: »Le naprej, le naprej, dokler je še vetra kaj«.

Iz Brusnic, 20. avgusta. Tudi naša fara ima dušnega pastirja, ki se pa za svoje prašiče bolj briga kakor za izročene mu duše. Začel je po vzorcu drugih

duhovnikov svoje farane z lece zmerjati in psovati in žaliti, da je groza.

Naj Vam, gosp. urednik, navedem le nekaj dejstev. Naš gospod ima, kakor vsa fara ve, več prašičev, ki se ob delavnikih in ob nedeljah pasejo krog farne cerkve in uganjajo svoje burke ter ondi puščajo svoje nelepe dišeče sledove.

Pred par dnevi imel je nekdo pri našem gospodu posla. Ko je nekaj časa ž njim govoril, pravi mu naš »gospod«: Sedaj pa moram iti svoje svinje past, in pustil je dotičnika, ne da bi bil le-ta opravil svojo zadevo.

Mi smo mislili, da imamo v osebi gospoda župnika dušnega pastirja, ali sedaj smo pa prišli do spoznanja, da so našemu dušnemu pastirju njegove svinje ravno toliko, če ne več vredne, kakor duše njegovih faranov.

Pač vzoren pastir in župnik, ki spodbuja svinjerejo pri svojih faranih s tem, da pase sam okrog cerkve svinje, ali ne?

Dne 18. t. m. je imenovani vzorni naš dušni pastir pri popoldanskem nauku zmerjal svoje farane, da so mu domačini šipe pobili, v resnici jih je pa ubil veter.

Dalje jim je očital, da so mu cerkveno uro pokvarili, pa jo je pokvaril njegov hlapec, ker je navijati ni znal. Konečno jim je očital, da mu listje kradejo iz njegovega boršta, kar pa tudi ni res, kajti vzel je bil listja res nekdo, ali ta nekdo je bil eden tistih »cerkvenih beračev« ki na jesen vsako revno kmetsko hišo oblaži in ki za gospoda v farovžu odjemlje »beroc«.

Temu cerkvenemu in farovškemu beraču je bil naš gospod župnik sam dovolil, da sme listja vzeti v njegovem borštu, in sedaj se drzne nam faranom po krivem očitati, da mu mi listje krade demo!

Še celo radi tega nas je ozmerjal, da smo mu vinograd popasli, ker je dekletke paslo kravo ob meji farovškega vinograda in ker je odtrgala krava par peres od farovških buč!

Ali je tak duhovnik res pravi naslednik Kristov, ali razlaga s svojim razsajanjem in zmerjanjem na prižnici v resnici božjo besedo, ali res skrbi za dušni blagor svojih faranov, če tako postopa, kakor naš prečastiti gospod pastir?

Pa ni še dosti, da samo razgraja na prižnici, kakor v kaki gostilni, tudi še druge burke uganja in skrbi za to, da bo vera pešala, čimdalje bolj, če ne bo kmalu konec teh prismodarij.

V nedeljo 18. t. m. ni pustil zvečer zvoniti »češčena Marija«, 19. t. m. ni pustil zjutraj k maši in tudi ne ob 7. zjutraj in opoludne ni pustil zvoniti in ko je bral mašo (ali je pa morda spal), pustil je cerkev zakleniti, da ni mogel nihče k maši.

Ker je pa cerkev last fare, in ker smo tudi zvonove mi farani kupili in plačali, imamo pravico zahtevati, da se kakor to zahtevajo cerkveni običaji, ob določenem času tudi pri naši cerkvi zvoni in da je cerkev odprta, da tam lahko molimo, kadar hočemo, ne da bi morali šele prosjati častitega našega duhovnega pastirja. Mi smo siti vsega zabavljanja na prižnici in zahtevamo, da škofjski ordinarijat napravi v naši cerkvi mir in red, sicer bodejo nastale take posledice, kakor jih naš gospod niti sanjati ne more. Upamo, da se naši zahtevi ugodi in da pride naš duhovnik o pravem času do spoznanja, da se z nami ni varno šaliti.

Iz Velikih Lašč, 22. avgusta. Ker se je pojavil v najnovejšem času od nas neki znani dopisnik v »duhovitem in zabavnem« Brivcu, usojamo si istega z njegovo sotrudnico, precej životno Pepico, vred prav uljudno prositi, da starih premletih stvari ne priobčujeta po desetkrat. Ako boljega nimata pisati, naj raje premišljujeta svoje slabosti in grehe in sicer prvi svojo širom sveta znano pijanost, upijaneno domišljijo in modrost, slednja pa okolnost, kdo je pač oče njenega prvo-rojenega deteta, da ne bo nedolžen človek igral ulogo sv. Jožefa.

To za sedaj, ker upamo, da se oba »Brivčeva« dopisnika poboljšata in svojo namišljeno modrost in prirojeno lažljivost prodajata le na primernem mestu, bodisi to pri »starem špuktriglu« ali pa v re-

tenjskem gozdu, kjer je bila sotrudnica delujoči faktor prav zanimivih in pikantnih dejanj. Priporočamo jima tudi boljše učenje pravilne slovenščine in nekoliko stilizacije, da bo vsaj vsak stavek popoln, ker je pač za nas sramota, da se v slovenskem listu tiskajo take s takozvanih klasičnih tal došle brozdarije. Ako tako nesramnim dopisom, s katerimi se hočejo blatiti vsega spoštovanja vredne osebe, kakor je tudi Rozi od sv. Trojice, ne bode konec, priobčimo zanimivosti iz življenja obeh »Brivčevih« dopisnikov sosebno pa afere iz različnih jam, jarkov, gozdov, kegljišč, železniških voz itd. ter pojasnimo vse slučaje prelomitve zakonske zvestobe in vsled redne pijanosti izvršene odpustitve javne službe.

Iz Nabrežine. Gotovo je že marsikomu znano, da je tukaj čez 1000 delavcev, klesarjev in kamnolomcev, v stavki. Zanimalo bode morda čitatelje, poizvedeti natančneje o tej stavki, kajti slovensko časopisje se je malo zanimalo zanjo; če ravno je ista za nas velikega pomena, kajti tukaj se gre za veliko trgovino na naši zemlji, in v naših rokah, katera takorekoč očitno propada; kajti vsa dela so ustavljena ter ista radi stavke drugam gredo in delavci za njimi. Od tukajšnje klesarske obrti je živela skoro polovica Krasa, kajti izmed 800 stavkujočih delavcev in 200, kateri, zaradi stavke dela nimajo; je živelo brezdvomno družih 3000 oseb med ženami in otroci; in vsi ti, slovenske narodnosti, iz bližnjega Krasa. Povrh tega, je samo v Nabrežini blizu 100 obrtnij, katerim obrtnija propada.

Dovolite, naj navedem vzroke, oziroma podrobnosti te stavke. Že dve leti je tega, kar se delavcem vedno plačila nižajo tako, da najboljšemu klesarju čez 20 gld. na petnajst dni, ni bilo mogoče zaslužiti. Vzrok temu je bila konkurenca ne samo tujih podjetnikov, ampak tudi, in sicer v velikej meri, med tukajšnjimi domačimi podjetniki.

Ker se tedaj niso oni nič pobrigali, da bi to škodljivo konkurenco odpravili, kar bi s složnostjo bili lahko storili; in ker so delavci od iste največje škodo trpeli, tedaj so ustanovili klesarsko zvezo, ter tako skupno predložili pred mesecem časa svojim delodajalcem spomenico, v kateri jih vprašajo poviška mezd in sicer za 20%, ter znižanje delavnega časa za pol ure, in druga poboljšanja namreč red v delavnicah itd. Po tih zahtevah bi zaslužil najboljši delavec 2:20 gld. najslabši pa 1:50 gld. To bi bila mezda, katera je že pred dvema letoma v veljavi bila.

Delodajalci so jim že dvakrat na slovensko spomenico, v laškem jeziku odgovorili, ter jim mezde povišali tako, da bi najboljši klesar zaslužil 2:10 gld. najslabši pa 1 gld. na dan. Uvedli so še družih 10 razredov, pri katerih se za vsaki razred mezda za 10 kr. na dan znižala. To je vzrok, da vsa posvetovanja med delojemalci in delodajalci ter vsa posredovanja sežanskega glavarja in komisarja ter obrtnega nadzornika in podnadzornika iz Trsta niso imela uspeha. Marveč le sklenili so, za strah delavcem, vsa dela vstaviti za nekoliko časa, ter delavske knjižice na občinsko pisarno poslati, kar so tudi že storili. Vsa silna in nezačeta dela so deloma nazaj poslali, deloma po družih delavnicah izvršiti dali. Slednje se jim ni prav dobro sponeslo, kajti kakor delavci pravijo in njih demokratični listi pišejo, jim iz Dunaja, iz Ljubljane, Trsta in Gorice poročajo, da se dela, katero bi se v Nabrežini morali izvršiti, ne dotaknejo, češ, da so vsi organizirani. Stavka se nadaljuje in bati se je, da je ne bode še tako kmalu konec.

Ta stavka škoduje v obili meri slovenskemu ljudstvu. Zahteve delavcev niso pretirane ter so mali obrtniki pripravljene zahteve delavcev odobriti, ter se ž njimi pobotati.

Toliko laglje bi podjetniki z velikim kapitalom, te skromne zahteve sprejeli.

Posebno pa tisti, kateri pravijo, da jim je na srcu napredek in narodnost Nabrežine.

Želeti je tedaj, da bodo malim obrtnikom sledili, ter se skupno mirnim potom z delavci poravnali. v blagor Nabrežine in celemu Krasu ter njega prebivalstvu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 24. avgusta.

Deželnozbornske volitve.

Klerikalni kandidatje za kmetske občine so: 1. Za okraj Ljubljanske okolice: Fran Povše in dr. Ivan Šusteršič, državna poslanca v Ljubljani. — 2. Za okraj Kamnik-Brdo: Andrej Mejač, župan in posestnik v Komeni. 3. Za okraj Kranj-Tržič-Loka: deželni glavar Oton pl. Detela in dr. Janko Brejc, kazenski zagovornik v Ljubljani. — 4. Radovljica-Kranjska gora: Josip Pogačnik, državni poslanec v Podnartu. — 5. Postojina-Logatec-Lož-Bistrica-Cirknica: Fran Drobnič, posestnik v Novivasi pri Blokah in dr. Janez Krek, profesor bogoslovja v Ljubljani. 6. Vipava-Idrija: Franc Habe, posestnik na Gočah. 7. Novomesto-Kostanjevica-Krško: Josip Dular, posestnik v Jurka vasi pri Novem mestu. 8. Trebnje-Višnja gora-Žužemberk-Mokronog-Litija-Radeče: Fran Košak, župan in posestnik na Grosupljem; dr. Viljem Schweitzer, odvetniški kandidat v Ljubljani in dr. Ignacij Žitnik, državni poslanec v Ljubljani. 9. Kočevje-Ribnica-Velike Lašče: Franc Jaklič učitelj v Dobropoljah in Primož Pakiž, posestnik v Sodražici. 10. Črnomelj-Metlika: Viljem Pfeifer, državni poslanec in posestnik v Krškem.

— **Star znanec.** Zopet je prilezel na dan tisti stari znanec, častitljivi rodoljub in navdušeni liberalce, ki se posebno ob času volitev redno oglašja pri »Slovincu« ter mu razkriva svojo sodbo o slovenskih naprednjakih. Na dr. Tavčarjevem shodu v Višnji gori so bili navzočni samo zanesljivi napredni volilci, a mej njimi je moral biti seveda neviden tudi naš stari znanec, častitljivi rodoljub in odločni liberalce, zakaj oglasil se je takoj pri »Slovincu« in mu razodel kako nezadovoljen je bil s Tavčarjevim govorom. Sploh pa hiti ta naš stari znanec kar po bliskovo hitro križem domovine. Komaj je v Višnji gori opravil, že se je prikazal na Notranjskem, in od tam pripeljal celo deputacijo samih odločnih liberalcev, ki so »Slovincu« sporočili, kako zadovoljni so notranjski naprednjaki s Krekovo kandidaturo. Poznamo tega starega znanca, častitljivega rodoljuba in odločnega liberalca, ki vselej pri »Slovincu« potrka, kadar ga tam potrebujejo in jim vselej ravno to razodene, kar si »Slovenčevci« žele. Razsodni ljudje se temu staremu zancu sicer že davno smejejo, v farovžih pa še vedno silno imponira in kadar se oglasi, vlada taka radost, da je tisti dan vse farovško prebivalstvo moškega in ženskega spola skrivnostno sladko ginjeno. Torej le pridno se oglašajte, stari naš znanec, častitljivi rodoljub in odločni liberalce.

Škofovi zavodi v Št. Vidu.

Odkar se izsiljujejo iz ljudstva »prstovoljni« darovi za škofove zavode v Št. Vidu, smo že v različnih klerikalnih listih in knjižurah videli podobo te bodoče trdnjave klerikalizma. S to podobo se je delalo reklamo, da bi ljudje rajši segali v žep. Toda takšni zavodi vendar ne bodo kakor jih predstavlja tista podoba. Škof je sicer imel namen, sezidati tako velikansko palačo in imel je tudi namen, dotični denar izprešati iz ljudstva, ali svojega namena ne more izvršiti. Vse beračenje in izsiljevanje ni nič pomagalo, vsega potrebnega drobiža škof ni mogel skupaj spraviti, dasi je izumil najrazličnejše načine za pridobivanje denarja. Škof je uvidel, da ne spravi skupaj, kolikor je potrebno za zgradbo take palače, kakor nam jo predstavlja znana podoba in zato se je, četudi težkega srca odločil, skriti načrt in sezidati znatno manjšo palačo, nego je prvotno bila nameravana. Čuli smo, da se sezida za tretjino manjša palača, nego je bila projektirana. Če smo mi s svojo agitacijo k temu kaj pripomogli, nas to prav od srca veseli, zakaj čim manjša bo škofova dušna prisilna delavnica v Št. Vidu, toliko bolj je za naš narod. Agitirajmo naprej kolikor je mogoče, da naj ljudstvo ne daje za te zavode.

— **Tolovajstvo v Gočah.** V ponedeljek se začne pri c. kr. deželnem sodišču v Ljubljani kazenska obravnava proti kuratu Ferjančiču iz Goč na Vipavskem in njegovim sokrivcem, ki so vsi toženi radi hudodelstva javnega nasilstva, kurat Ferjančič pa tudi zaradi hudodelstva goljufije, storjene z zapeljavanjem h krivemu pričevanju. Na zahtevanje klerikalnih zagovornikov bode zaslišanih nebroj prič, slišimo, da jih je kacijh 90. Kakor znano, je škof z imediatno vlogo na cesarja prosil, naj cesar ukaže sodno postopanje zoper kurata Ferjančiča in njegove sokrivce ustaviti. Ta prošnja je bila odbita in sicer zategadelj, ker škof na noben način ni hotel kurata Ferjančiča prestaviti iz Goč. Ako bi bil škof kurata Ferjančiča premestil, bi se bilo celo postopanje ustavilo in bi bili prosti tisti kmetje, ki jih je Ferjančič zapeljal. Sicer pa je značilno, da je bilo pred kratkim od klerikalne strani v tej zadevi rečeno: »Prava reč, če bo nekaj kmetov zaprtih; gospoda bomo že ven zrezali«.

Ne vemo, je-li bil dovtip, ali je znamenje zrele politike.

Piše se nam: Na shodu v Mariboru so vsi deželni poslanci z vnemo in, moramo reči, tudi z vspehom zagovarjali abstinenco. Toda glejte čudo! Namesto papežu (mogoče zopet Leonu IX.) nazdravil je koncem zborovanja g. dr. Serneč »uzornemu, narodnemu škofu«, toraj tisti visoki osebi, ki je kompromitirala pred leti vso slovensko politiko Spodnjega Štajerja, ki je dala slovenskemu ljudstvu pohujšanje s tem, da je šla v deželni zbor, kjer je sicer ni nikdar, in to tedaj, ko je ljudstvo prvič zahtevalo od svojih poslancev s klicem »Proč od Gradca« abstinenco politiko. Pri tem shodu, na katerem se je govorilo o abstinenci, se je nazdravil vzvišeni škof, ki se je pred tedni lepo opravičil, da ne more radi boleznih v deželni zbor, da bi tam glasoval za kričeči volilni red in to je storil tudi v tej znameniti dobi. Vsi želimo g. knezoškofu zdravje, ali da se mu je nazdravljalo ravno tedaj, ko se je šlo za abstinenco, katere škof, kakor kažejo njegova dejanja, ne odobrava, to je čudno znamenje »zrele« politike. No, morda je pa dr. Serneč le to govoril, kar mu je zašepetal na uho oče Voh.

„Starinoslovec“ Pečnik,

tisti slaboznani »učenjak« s cekarjem, se je tudi letos podal v volilni boj. Seveda se je spravljal nad dr. Tavčarja, menda ker ta ničesar ne stori, da bi Pečnik mogel zopet na deželne stroške ničvredne starine pošiljati v muzej, tiste, ki so kaj vredne, pa po svetu prodajati. V Novem mestu je Pečnik obrazil že veliko hiš in tam z njemu lastno nesramnostjo obiral kandidata narodno-napredne stranke. Naj Pečnik pazi! Nekajkrat smo mu že velikodušno odpustili, če pa ne bo miroval, ga bomo pustili malo zapreti.

Izlet „Sokola“ v Logatec.

Kakor je bilo že naznanjeno, poleti »Idrijski Sokol« jutri, nedeljo 25. avgusta, v prijazni Logatec. Da pozdravi bratsko društvo, se udeleži tega izleta tudi ljubljanski »Sokol« po deputaciji, ki se odpelje s popoldanskim poštanim vlakom ob 12. uri 58 minut z južnega kolodvora, kjer je zbirališče. Ljubljanski Sokol nastopi tudi pri telovadbi. — Dne 8. septembra t. l. pa bode celodnevni izlet »Sokola« v Sodražico (ki je bil prvotno določen za dan 1. septembra). Preložiti se je moral iz lokalnih ozirov, ker bi zaradi vojaških vaj bilo težko najti primernih prostorov.

— **Deželno gledališče** se bode z novo sezono svojim posetnikom prezentiralo z mnogimi novimi napravami. Gosp. gledališki mojster in dekoracijski slikar Waldstein je delal vse počitnice na odru ter predelal in preslikal vse sobe, ki dobe doslej v Ljubljani neznane nove strope, s katerimi se akustika izdatno izboljša. Dalje je naslikal docela novo tropično pokrajino s 4 loki in s krasnim proplektom. Nova so parketna tla, katerih doslej sploh ni bilo, prebarvane ali nove so razne malenkosti, nastavki itd. Nova je končno moderna soba, katera je izredno praktična; ogrodje ostane namreč vedno isto, a z različnimi vstavki dobi soba vedno drugačen značaj.

G. Waldstein se je izkazal iznova prav spretnega dekoracijskega slikarja dobrega okusa. Tudi slovensko občinstvo bo za te novosti v dež. gledališču deželnemu odobru hvaležno. Želeži je le še, da se premakne skrajno neugodno nameščenim suflerski prostor globlje v oder in da se postavi sedež dirigenta, ki ima sedaj nenaravno in nepraktično mesto pred orkestrom nazaj, tako da ima kapelnik orkester pred seboj ter na obeh straneh. V vseh modernih gledališčih ima kapelnik svoj prostor tako nameščen, zato naj se napravi tudi v našem gledališču ta sicer malenkostna, a jako važna preuredba.

— **Občni zbor slov. akad. fer. društva „Save“** v Ljubljani se ne bo, vršil, kakor naznanjeno, 2. septembra temveč v četrtek, 12. septembra t. l., ker se je moral preložiti radi nekkih zadržkov.

— **Slovensko stenografsko društvo** sklicuje ustanovni zbor v četrtek, dne 29. avgusta, v št. Jur ob južni železnici v prostorih gostilne Černovškove. Ob pol 11. uri se prične zborovanje po sledečem dnevnem redu: 1. Poročilo začasnega odbora. 2. Volitev društvenega odbora. 3. Predlog o izdavanju strokovnih spisov. 4. Razni nasveti. Popoldne skupen domač obed, (kdor se ga želi udeležiti, naj to naznani gosp. Ivanu Kristanu v št. Jurju do 27. t. m.) Po obedu zabava s petjem na vrtu iste gostilne. Na zborovanje priti je dovoljeno stenografom in prijateljem te umetnosti, ki žele postati člani društva.

— **Električna cestna železnica.** Ker se ta železnica v kratkem izroči javnemu prometu, je magistrat, da se preprečijo motenja prometa in nesreče po cestah, po katerih bode vozila električna cestna železnica, odredil sledeče prometne in varstvene policijske določbe: Vsako ustavljanje cestnega železniškega prometa, bodisi z vozovi ali z zastavljanjem železniške proge, bodisi s hudobnim ali lahkomišelnim poškodovanjem tira, električne zveze ali drugih železniških naprav, plezanje po dovodnih drogih in vsakršno prijetanje dovodnih žic, je najstrožje prepovedano ter se bode glede poškodb, ki tvorijo zločin javne nasilnosti, postopalo po strogih določenih splošnega kazenskega zakonika. Zato je vsakršnim vozovom vožnja po tiru prepovedana, v kolikor ni neobhodno potrebna, oziroma je vožnja po tirih dovoljena samo ondi, kjer z ozirom na ožino ceste druge poti ni, ali kjer je to za umikanje, prevoz ceste ali za prehitvanje vsakakor potrebno. Takisto je prepovedano, med tir ali poleg proge do razdalje 1 m polagati ali metati stvari, ki bi mogle svobodno vožnjo električnih vozov ovirati, kakor n. pr. les, opeko, kamenje, premog, orodje ali kaj drugega takega. Prav tako je prepovedano puščati vozove brez nadzorstva na tiru, ali neposredno poleg tira. Za vse vozove, v katere so vpreženi konji, je na vseh cestah mestnega ozemlja ukazano rabiti dvojne vaje, oziroma za dvo- ali večuprežne vozove križne vaje. Vsi vozovi, jezdec in pešci so morajo od spredaj ali od zadaj prihajajočemu vozu cestne železnice umikati že v primerni oddaljenosti, da more voziti voz cestne železnice brez zadržka dalje.

Ako se je pa bati, da bi se konji splašili, mora voznik stopiti z voza ter držati konje trdno za uzde tako dolgo, da električnega motornega voza ne vidijo več. Sploh se mora vesti občinstvo, ako se bliža železniškemu tiru, ali kadar gre preko njega, kar najprevidnejše ter je tudi pri izstopanju iz hiš, ležeči ob progi železnice, previdnost ostro zaukazana. Po cestah, po katerih vozi električna železnica, naj se procesije, sprevodi, obhodi i. dr. sploh ne vrše; kadar pa je to neizogibno, naj ostane tir kolikor možno prost ter se je treba cestnim železniškim vozovom naglo umikati, oziroma se treba izogibati vsakemu oviranju prometa železnic. Vozovi, na katerih je nad 4 m dolg stavbni les ali hlodi, od 1. septembra t. l. nadalje ne smejo več voziti po Karlovski cesti in Sv. Florijana ulicah ter po Starem in po Mestnem trgu. Ves takšen promet vozov se mora poslej vršiti od mostu čez Gruberjev kanal po Gruberjevi cesti. Nadalje se opozarja, da je dotikanje pretrganih železniških, razsvetljavnih, telefonskih in hrzjavnih žic skrajno nevarno in se mora zatorej brez-

pogojno opuščati. Odstranjati smejo take pretrgane žice le nameščenci cestne železnice, oziroma oni, katere je v tem bodisi podjetje ali mestno varnostno oblastvo poudarili in ki so bili k temu izrecno pozvani. Te določbe, — s katerimi pa za varnost in red pri obratu električne železnice splošno veljavne zakonite naredbe, kakor tudi obratni red, katerega potrdi oblastvo, niso razveljavljene — stopijo v veljavo z dnem, ko se promet otvori ter se bodo vsi prestopki, v kolikor se ne bodo porabljalše še druge stroge kazenske določbe, kaznovali po § 117 cestno policijskega reda za deželno stolno mesto z globami do 200 K, ali v slučaju da kaznovanec ne more plačati, z zaporom 6 ur do 14 dni.

— **Zadruga krojačev**, itd. vabi tem potom vse častite zadržane člane na izvanredni občni zbor, ki se bode vršil v nedeljo, dne 25. avgusta dopoldne ob 1/2 11 uri v gostilni pri »Kroni« (Gradišče št. 7). Na dnevnem redu je tudi poročilo načelnikstva o pokritju primanklaja za l. 1900. Ako bi omenjeni občni zbor ne bil sklepčen, vršil se bo v 8 dneh drugi občni zbor z ravno istim dnevnim redom in ravno v isti uri v gori omenjeni gostilni ne oziraje se na število navzočih članov. Ker je zbor jako važen za vsakega posameznega člana, vabijo se vsi p. t. člani v svojem interesu, da se občnega zbora gotovo udeležijo.

— **Šusteršičeva, nekdanji Miličeva tiskarna in nočni mir.** Kar je prešla Miličeva tiskarna v klerikalne roke, imajo stanovniki Starega trga redki vžitek, da morajo cele noči poslušati ropotanje v omenjeni tiskarni. To ropotanje presega že vse meje. Vprašamo poklicane organe, kaj hočejo storiti da se to kaljenje nočnega miru odpravi.

— **Novo merjenje občin.** V svrhu ureditve zastarelih katastralnih map je sklenilo finančno ministrstvo, da je leta 1902. pričeti z novim merjenjem občin. Te občine morajo za pokritje dotičnih stroškov nekaj prispevati, za kar dobe brezplačno novo mapo.

— **Vprašanje na c. kr. finančno ravnateljstvo.** Piše se nam; Včeraj hodil je po št. Vidu nad Ljubljano finančni paznik, zahtevajoč po gostilnah, da se mu prezentira »Finanzerlaubniss-Schein« za točenje vina in prodajo mesnih jedi v gostilnah. Začudena ga vpraša gostilničarka, da se to od nje vzlic dolgotnemu obstoju gostilne do včeraj še ni zahtevalo, ter da te odredbe ne pozna. Temu nasproti je paznik trdil, da ta odredba obstoji že kakih 12 let, ter zahteval, naj se njemu vroči 1 gld — kot kazen — ka-li? Gostilničarka je zahtevani goldinar plačala in zato dobila potrdilo. V izogib kakim morebitnim nekorektnostim prosimo slavno c. kr. ravnateljstvo, naj bi blagovolilo to stvar, odnosno ta novi davek, katerega bode pri že obstoječih neznosnih davkih gotovo vsakdo vesel, občinstvu na deželi primernim potom obrazložiti, ali pa v slučaju nekorektnosti potrebno ukreniti, da se ne bode že itak nad mero obremenjena gostilniška obrt še nadalje obremenjevala na način, kakor se je zgodilo v tem slučaju.

— **Umrl** je včeraj v Kamniku v starosti 54 let bivši župan in sedanji I. obč. svetovalec g. Fran Fischer, lastnik dobroznanega hotela v prijaznem Kamniku. Pokojnik, ki je bil obče čislani mož, je dolgo bolehal za srčno boleznijo. Zapustil je vdovo in četvero otrok. Bodi mu zemljica lahka!

— **Ujet tat.** Te dni je v Kranju vlomil pri g. Rantu neki tat in kakor se govori napravil precej škode. Tat, ki se zove Nadižar, jo je iz Kranja popihal v Ljubljano k vojaškemu vaju, misleč najbrže, da je pri vojaci še najbolj varen. Toda njegov račun se mu ni obnesel. Nadižar, ki je bil že dlje časa policijsko zasledovan in je tudi iz Ljubljane iztiran, je bil prijat in izročen sodišču.

— **V Cerknici** je doslej neznan tat 12. t. m. ponoči ulomil in sicer najbrž z bajonetom pri gostilničarki Ani Pintar in je iz omare v gostilniški sobi ukradel kakih 140 K in še nekaj drobiža.

— **Legar v Kropi.** Piše se nam: Tukaj se je pričel sumljivo širiti tifus (vročinska bolezen); baje je že 12 oseb bolanih na tej bolezni. G. doktor iz Radov-

ljice je že konstatiral omenjeno bolezen. Tudi pred 2 leti je razsajal tifus. G. nadučitelj in g. učiteljica sta ležala več mesecev in šola je bila dalj časa vsled tega zaprta, Kaj je vzrok bolezni? Morda voda, ali kakšna druga stvar — kumare?

— **Premena pošpota med Črnim Vrhom in Godovičem v poštno vožnjo.** Z 2. avgustom t. l. premenil se je vsakdanji pošpot med Črnim Vrhom pri Idriji in Godovičem v poštno vožnjo s sledečim voznim redom: odhod iz Črnega Vrha ob 8 uri dopoldne, dohod v Črni Vrh ob 11 uri 30 m dopoldne, dohod v Godovič ob 9 uri dopoldne, odhod iz Godoviča ob 10 uri 30 m dopoldne.

— **Strelna** je udarila v hlev Antona Oblaka na Golem vrhu fare Lučina in ga užgala. Ogenj se je razširil tudi na hišo in prouzročil 8000 K škode.

— **Iz Zagorja ob Savi** se nam piše: Okrožni zdravnik g. Mihael Morscher se je svoji službi odpovedal in se preseli v bližnji Hrastnik. Uzroki so menda toliko znani, da jih ni treba navajati. Srečno pot, gospod zdravnik!

— **Cekine po 20 K** je sedaj avstro-ogrška banka spravila v promet in se je včeraj začelo z izdajanjem tega denarja. V ožigled v naši državi vladajočih gospodarskih razmer se bojimo, da bodo ti cekini kaj hitro zopet iz prometa izginili.

— **Zveza slovenskih posojilnic v Celju** priredi v četrtek dne 29. avgusta v Celovcu poučen shod za Koroške slovenske posojilnice. Na tem shodu bodo govorili gg. Miha Vošnjak, dr. Ivan Dečko in Fran Jošt. Prireditelj tega shoda pomeni malo zmago narodne misli. Tisti Koroški »laži-slovenski« duhovniki, ki so se polastili vodstva Slovencev onstran Karavank, so namreč skušali slovenske posojilnice na Koroškem odtrgati od celjske »Zveze« in jih priklopiti nemški »Zvezi« a to se jim ni posrečilo.

— **Laž ima kratke noge!** Nedavno tega so nemški listi zopet zagnali hrup, češ, da sta dva slovenska doktorja napadla nekega celjskega Nemca z imenom — Poliča. »Deutsche Wacht« je seveda hitro konstituirala strašno grozodejstvo. Mi smo stvar že koj tedaj pojasnili. Zdaj, namreč 17. t. m. je bila sodna razprava radi tega »napada«, a na zatožni klopi je sedel — siromašni »napadanec«, tožen od obeh »slovenskih doktorjev«, radi žaljenja na časti in od državnega pravnega funkcionarja radi prestopka proti osebni varnosti In tudi obsojen je bil in dokazano, da je potegnil oster nož **zavratno** proti dr. Karlovšku. Zaključek: 12 dni zopora za ubogega »napadnega« Velikonemca.

— **Za visoko napitnino.** Mariborski mestni očetje so dobili lanskó jesen od nekod inženjerja Fritza Rezegh a, kateremu so poverili mestno stavbeno nadzorstvo. Ker je mož prišel do te časti baš tedaj, ko je imelo mesto oddajati obširna in draga dela za novo klavnico in vodovod, porabil je to priliko ter jemal od raznih dunajskih židovskih tvrdk napitnino v zneskih po 4000 K, 8000 K, 3000 K, 6500 K, 1000 K in 400 K, tedaj skupaj 22.900 K. Ker je imel v mestni službi letne plače 4200 K ter mesečne nagrade 150 K, lahko si je začel staviti vilo. Mestni očetje bi mu bili najbrže »pregledali« to slabost, da se jim ni na drugi strani zameril. Tako pa so ga postavili v ponedeljek pred mariborsko sodišče. Toženi je bil krivim spoznan ter obsojen v osem-mesečno težko ječo ter v globo 20.500 K za mariborske mestne uboge.

— **Koroški dež. šolski zakon** se preuredi, in je deželni šolski svet v svoji zadnji seji izvolil posebni odsek, kateri se ima o tem posvetovati in sestaviti dotični načrt.

— **Vodja tržaških socialistov** Karlo Ucekar je stal v četrtek pred goriskim okrožnim sodiščem tožen, da je na nekem shodu v Gorici napadal dogme katoliške vere ter sveto pismo. Ucekar je bil obsojen na 6 tednov težke ječe. Zanimivo pri tej obravnavi je to, da je Ucekarjev zagovornik dokazal, da je glasom sklepa tridentskega koncila prepovedano brati sv. pismo. Ali zdaj veste, ljudje krščanski, zakaj Vam duhovniki ne dajo celega svetega pisma v roke, ampak samo

prikrojene izvlečke? Ker jih je strah, da bi ljudje nauke sv. pisma začeli primerjati z nauki, katere slišijo od duhovnikov!

— **Velika tatvina.** V Trstu so neznani zlikovci ulomili po noči v stanovanje neke dame in ukradli dragocenosti v vrednosti kakih 100.000 K ter 500 K gotovine.

— **Nova stavba.** Ta teden se je začelo z deli za zgradbo hiše dr. Krisperja nasproti justični palači. Hišo gradi stavbenik g. Filip Zupančič.

— **Anžič prijat.** Danes zjutraj je mestna policija dobila zopet v pest tata bicikeljnov Josipa Anžiča iz Hradeckega vasi št. 19. Kakor je znano, je Anžič bil 9. t. m. prijat, ker je pokradel po mestu več bicikeljnov. Dne 10. t. m. zvečer je ušel iz rotovškega zopora, ko je popred skozi okence na vratih odprl samo zapahnjena vrata in tako prišel na hodnik, od koder je skočil na dvorišče. Bežal je domov, vzel boljšo obleko in denar in se potem podal v spremstvu sester v št. Vid na vlak, s katerim se je odpeljal v Solnograd, kjer je ostal pri svojem bratranču Petru Porenti in bratu Ivanu Anžiču. Dne 14. t. m. je bil Josip Anžič na prošnjo ljubljanske policije, ki je bila izvedela, da se nahaja v Solnogradu, tamkaj aretovan in sodnji izročen. Dne 21. t. m. odgnali so ga orožniki v Ljubljano, kamor bi bil moral priti 22. t. m. zjutraj, če bi ne bil popred ušel orožniku, ki ga je spremljal iz Beljaka v Ljubljano. Prebrisani Anžič je prosil orožnika, ko je vlak vozil počasneje proti postaji v Vižmarjih, naj ga pusti na stranišče. Anžič je stranišče za seboj zaprl, počenil na odprto straniščno okno in skočil iz vlaka. Zgodilo se mu ni ničesar, samo malo pretresel se je. Po srečnem skoku iz okna je tekel čez polje proti Savi, in potem je šel po polju proti mestu in za mestom jo je vdaril na Golovec. Prišel je že zjutraj domov in dobil tamkaj zavetja do danes zjutraj. Policija, ki je neprestano sledila za njim, je slutila, da se Anžič ni mogel nikamor daleč podati, ker ni imel denarja, in ker je vsled skoka iz vlaka gotovo pohabljen, in je vsled tega dala tudi po nesumljivih in zanesljivih osebah nadzorovati Anžičevo hišo v Hradeckega vasi št. 16, ker je bilo pričakovati, da pride Anžič k svojim starišem.

Nadzorovanje je imelo uspeh. Danes zjutraj je mestni policijski stražnik izvedel, da je Anžič nekje v hiši svojih starišev skrit in je to naznanil načelniku policije, ki je takoj odredil, da se hiša po stražnikih obkoli in preišče. Devet stražnikov v civilni obleki in detektivov se je najpopred od vseh strani bližalo hiši in jo tako zasedlo, da bi nihče iz hiše in gospodarskega poslopja ne mogel uiti. Za detektivi so prišli uniformirani stražniki. Raziskava se je pričela. Najpopred se je preiskala hiša od tal do vrha. Vsak kotiček se je pregledal. Najedenkrat se ustavijo preiskovalci pred jedilno omaro in zahtevajo, da se prinese ključ in odpre. Ključa ni bilo najti, kar je bilo že sumljivo. Stražniki so sedaj z raznimi ključi skušali omaro odpreti, in že so jo hoteli s sekuro odpreti, ko se omara odpre in skoči v stražnike zasledovan tat Josip Anžič. Policaji so ga prijeli in uklenili. Tat in domači so jokali, policaji pa so od veselja vriskali, da so dobili nevarnega tata zopet v svoje roke. Uklenjenega Anžiča so pripeljali najpopred na stražnico na Karlovsko cesto, kamor je prišel po njega voz za jetnike in ga v spremstvu poulične mladine odpeljal na rotovž, kamor je privrelo vse polno ljudi, kateri so hoteli videti dvakrat pobeglega Anžiča. Ko sta ga dva stražnika pripeljala uklenjenega od zaslišanja in ga peljala v zapor, pričakovalo ga je na stopnicah in na hodnikih mnogo ljudi. Tudi ko so ga odpeljali na Žabjek, zbralo se je pred magistratom mnogo občinstva. Sedaj menda ostane nekaj časa na Žabjeku.

— **Zopet škofovi konji.** Te dni so se škofovi konji vagona električne železnice tako ustrašili, da so se splašili in v divjem diru bežali po Poljanah. Če se jim je kaj zgodilo, tega ne vemo.

— **Izgubljene stvari.** V Lattermannovem drevoredu je izgubil neki uradnik zlato uro s kratko verižico. Ura ima na pokrovu vtisnjeno številko 131.786.

*** Kanonik — obsojen.** Pri obravnavi proti kanoniku Mardysowiczu, ravnatelju zastavljalnici v Lvovu, kateri je, kakor znano, poneveril četrto milijona kron ter bil obsojen na 8 mesecev ječe, se se izvedele jako zanimive podrobnosti iz življenja tega gospoda. Tako je n. pr. kanonik vedno povdarjal napram svojim uradnikom, da je on sam za vse odgovoren ter tako delal, kakor se mu je zljubilo. On je bil ravnatelj, glavni kasir in sploh vse, kar je bilo ravno treba, da je dosegel svoj namen. Kontrole ni bilo v njegovem uradu nobene, niti knjig. Iz denarja, katerega je poneveril, je kupoval za različne dame krasne dragocenosti, zapeljivce, uhane itd. 2 duhovnika sta izprijala, da je kanonik M. tudi kvartal ter zapravil na ta način veliko denarja. Neka babica pa je izpovedala, da se je rodilo nedavno pri njej dete, katerega oče je bil kanonik M. Ta seveda vse zanikuje ter samo priznava, da je poneveril denar, ker so se mu smilili reveži in jim je hotel tako pomagati. Nadškof Isakowicz, kateri je kanoniku slepo zaupal ter ga imel za najboljšega človeka, je bajt same žalosti radi te afere — umrl, a mu je vendar na smrtni postelji velikodušno odpustil. Obsojeni kanonik je posojal tuj denar lahkomišelnost nezanosljivim ljudem, katerih si niti zapisal ni. Sploh je bilo v tej posojilnici »Mons Pius« nekako tako gospodarstvo, kakor ga imajo v Vencaj-zovem petiotskem društvu na Viču in v katol. konsumnih društvih, kjer nadomešča praksa vse trgovske knjige ter je »gaspud« blagajnik, revizor in predsednik. Drž. pravdnik je proti prenizki obsodbi kanonika M. vložil ugovor.

*** Umor ritmojstra Krosigka.** 31. jan. t. l. popoludne je bil na jezdašču v Humbiunem ritmojster Krosigk vpričo vojakov ustreljen. Kdo ga je ustrelil, ni znano. Sumljiva sta podčastnika Marten in Hickel, a vojaško sodišče je oba oprostilo. Višje vojno sodišče pa je obsodilo Martena v smrt, Hickela pa je oprostilo. Zanimivo je, da je celo zastopnik tožbe priporočal sodišču, naj Martena ne obsodi v smrt, nego le v 12 letne ječe. A sodišče je sodilo na smrt! Sodba zbuja silno nevoljo.

*** Junaštvo psa.** V zadnji številki lista »Der illustr. Thierfreund« čitamo sledečo dogodbo iz našega časa. Grajšček G. na Nemškem blizu reke Marna je daroval svojemu logarju velikega angleškega psa. Ker pa je logar z njim surovo ravnal, ubežal mu je večkrat, tako da je naposled sklenil, da psa potopi v Marno. Privezal mu je okoli vrata kamen, ter ga je pahnil v vodo. Pes pa je pregriznil vrstico in tako je splaval zopet na površje. Toda surovež ga je vdaril z veslom po glavi, da se je voda od krvi porudečila. Vkljub temu je plaval pes zopet k čolnu, od katerega ga je hotel divjak iznova odpoditi z veslom. Toda logar je izgubil ravnotežje, štrbunknil je v vodo, v kateri bi bil gotovo poginil, ako bi ga pes ne bil prijel za obleko ter privlekel k bregu.

*** 74 kilogramov 40 dek vinarjev.** V Altmansdorfu pri Dunaju je poslal neki trgovec neki firmi v Hetzen-dorf račun 372 kron, kateri se je zdel dotični tvrdki mnogo pretiran. Ker ni hotel šef tvrdke tožiti trgovca, kateremu se ni zdelo vredno natanko dokazati, da je res upravičen zahtevati toliko denarja, se je maščeval šef s tem, da je poslal trgovcu v samokolnici polno vrečo vinarjev, ki so tehtali 74 kilogramov 40 dek, češ, da je sedaj poravnana račun 372 kron.

*** Nag gost.** V ponedeljek zjutraj ob 7. je prišel v neko gostilno na Schaf-bergu blizu Dornbacha docela nag gost, ki je zahteval pijače. Gostilničar pa je čudnemu gostu pokazal vrata. Ali nag gost je šel preko ceste v drugo gostilno, sedel ondi za mizo in zahteval vina. Gostilničar pa je peljal gosta na policijo, ki ga je spremila končno v blaznico.

*** Vsa vas zgorela.** Iz Budimpešte javljajo, da je nastal v Kanizsi v Bacsem komitatu požar, ki je upepelil 28 hiš prav do tal. Škoda je jako velika. Mnogo prebivalcev je ob vse svoje imetje. — V Bod-zas-Ujli, tudi na Ogrskem, pa je zgorelo 20 žitnic z vsemi stranskimi poslopji. Le malo posestnikov je bilo zavarovanih.

*** 40 hiš se porušilo.** Kakor poročajo iz Saragose, je bila te dni v Villa-

neva de Joloca uprav grozna nevihta, katera je porušila 40 hiš. Pod razvalinami je našlo smrt tudi šest oseb, škoda znaša več milijonov.

*** 15 oseb utonilo.** V Brestu se je zvrnil 20. t. m. čoln, vsled česar je utonilo 15 oseb. Nihče se ni mogel rešiti.

*** Pijavke usmrtili.** V južni Rusiji v obližju Kamenskaje, ob Donu je ločila nedavno neka žena pijavke; bredla je že par ur po vodi, pijavke so se prijemale njenega telesa, a ona jih je devala v lonec, katerega je nosila seboj. Tako je nalovila že 140 pijavk, katere so ji seveda izpile mnogo krvi, tako da je bila primorana, iti iz vode. Ko pa je prišla do brega, se je onesvestila; pri tem je zvrnila lonec, in vse pijavke so se vsesale v telo onemogle žene. Ljudje so jo našli vso zabuhlo; zavedla se je le za trenotek, potem je umrla.

*** Dewet proti izdajalcem.** Nedavno je bil K tchener zopet obkrožil Deweta in le z velikim trudom se je posrečilo Dewetu, da je odnesel pete. Kako je mogel vedeti angleški general tako točno, kje naj čaka Deweta? Dewet je zapazil, da mu je izginila strateškična karta, na kateri je imel zasnovane poti in steze, po katerih je imel vsaki dan hoditi. Na jednem takem zaznamovanem prehodu so čakali Angleži in skočili nanj od vseh strani. Tedaj mu je bilo jasno, da ima okoli sebe izdajalce. Ko je bil na varnem, je sklical okoli sebe vse svoje ljudi. Po-vedal jim je, kaj se je zgodilo, da so sredi junakov tudi domači izdajalci. Pozval je svoje Bure, naj ovadijo izdajalca, ako ga ne poznajo, pa naj ga zasledujejo. Dokler se ne najde pravi izdajalec, so pred njegovimi očmi vsi izdajalci. Razburjeni so poskočili junaki! Preklinjali so izdajalce in se rotili na vse možne načine. Najbolj mej vsemi pa dva mladeniča. Dewet pa je zapazil, kako sta bila mladeniča bleda in kako je bilo njuno navdušenje posiljeno. Ukazal ju je takoj prijeti in zvezati. In res! Pri jednem so našli listič, na katerem je bilo pisano po angleško: »Pošlji hitro, kakšna je cesta okoli Wehsayl«. (Na tem mestu je moral Dewet iti mimo.) Pri drugem so našli nakaznico na 400 lib. (10.000 kron). Mladeniča nista mogla tajiti svojega izdajstva in priznala sta vse. Dewet je poklical svoje častnike, da ju sodijo. In obsodili so ju na smrt. Dvanajst angleških ujetnikov je bilo poleg. Tem je dal Dewet svobodo pod pogojem, da postrele nesrečna izdajalca. Prej pa je hotel Dewet še z njima govoriti. Bila sta jedina sina dveh vdov. Očeta sta jima junaško umrla na bojnem polju za svobodo domovine. Videli so ju klečati in jokati pred Dewetom, a Dewet je bil neizprosni. Angleži so ju postreljali, potem pa je Dewet pokleknil in molil nad mrtvimi telesi mladih Burov.

*** Resolutne Američanke.** Dame v Filadelfiji so jako občutljive, zlasti pa ravnateljice dekliških zavodov, kjer pazijo z Argusovimi očmi na svoje gojenke. V svoji občutljivosti so šle tako daleč, da smejo dekletom staviti kože le ženski zdravniki; v najnovjšem času pa so vložile ugovor na — sprevodnike električnih železnic, kateri baje mlade dame nadlegujejo s svojimi zaljubljenimi pogledi ter jih pitajo s sladkimi priimki, da jih pri vstopu in izstopu iz voza rahlo stiskajo za ramo, češ, da jim le pomagajo. Skriven komitè teh častitljivih dam je prepotoval vse železnice ter je skušal gg. sprevod-nike; članice tega komiteja so se nalašč vedle nekoliko predrznejše, čemur je sledilo tudi bolj ljubeznivo vedenje konduk-terjev. Častivredne ravnateljice zato zahte-vajo, naj se ne jemlje v službo mladih in lepih sprevodnikov, dalje pa naj se tem, ki službujejo, naravnost prepove, nagovar-jati dame — ali pa jim celo pomagati pri vstopu ali izstopu iz voza — najbolj od-ločno pa naj se prepové, dame pod paz-duho stiskati. Ravnateljstvo je ugodilo le zadnji zahtevi.

*** Rabeljnovi govori.** William Beatric, umirovljeni rabelj v Worcesteru, hoče si razen pokojnine prislužiti še kak vinar. Za majhno vstopnino prireja govore o svojih rabeljskih izkušnjah, o umetnosti, kako najlože človeka obglaviti ali obesiti. Njegova soba je prenapolnjena z radoved-nim občinstvom — dam je več. Z izvan-redno domišljijo popisuje Beatric zadnje

obsojenčeve trenutke, kaj mu je dišalo, kaj je pil, kadil, skrivnostne besede, koje je obsojenec zašepetal, kadar mu je že petljo zadržnil na vrat, — sploh izbira jako za-nimivo snov. In nežnočutne dame, mladina in kar je radovednih poslušalcev, vse za-držuje sapo, izbuljajo oči, nastavljajo ušesa, da jim le nič ne uide, kadar govori rabelj o lomljenju tilnika, o dolgih in kratkih petljah in drugih natančnostih in skriv-nostnih rabeljnovi obrti.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 24. avgusta. Najpoučenejši politični krogi potrjujejo vest, da od-stopi vojni minister Krieghammer že v kratkem in da pride kot vojaški zapovednik v Bosno. Krieghammerjev odstop provzroči precejšnje premenbe v vojni upravi. Mesto vojnega ministra zavzame najbrž fcm. Waldstätten.

Dunaj 24. avgusta. Rumunski ministrski predsednik Sturdza je do-spel sem in imel dolgo posvetovanje z ministrom zunanjih del grofom Golu-chowskim.

Dunaj 24. avgusta. Danes je iz necega tukajšnjega hotela skočila in se takoj ubila 50letna dama z imenom Lackenbacher, in sicer v trenotku, ko sta v njeno sobo vstopila dva redarja, da bi jo aretirala. Samomorilka je v neki tukajšnji zastavljalnici hotela iz-vršiti veliko goljufijo, kar pa se ji ni posrečilo.

Praga 24. avgusta. Bivši načel-nik mladočeskega kluba, dr. Engel, je izjavil, da je pripravljen sprejeti državnozbornski mandat, ki ga je imel dr. Kaizl.

Pariz 24. avgusta. S carjem pride tudi carica na Francosko. Ministrski svet je imel včeraj sejo, v kateri je določil program slavnosti.

Pariz 24. avgusta. »Agence Ha-vas« javlja, da je sultan izdal iradé, s katerim ustreza vsem glavnim zahte-vam, kar jih je stavil francoski posla-nik Constans. Francosko-turški kon-flikt je s tem najbrž poravnana.

Barcelona 24. avgusta. V to-varni Ramona Marula je policija našla v kleti šest popolnoma izgotovljenih bomb.

Hamburg 24. avgusta. »Hambur-ger Neueste Nachrichten« so razkrili in dognali, da hodijo po Nemškem agentje, ki love doslužene nemške vojake za angleško armado v Južni Afriki.

Bruselj 24. avgusta. »Petit Bleu« javlja iz Galaca, da je na iztoku Dnjestra zbranih 20 ruskih torpedovk in da je Rusija ob rumunski meji za-čela mobilizirati.

Bratje Sokoli!

V nedeljo 25. avgusta 1901

pridei

Jdrijski Sokol

izlet v Logatec.

Da preživimo par ur skupaj z vrlim bratskim društvom, se pridruži **Ljubljanski Sokol po deputaciji** temu izletu in nastopi z eno vrsto telovadcev. Zbirališče je jutri v nedeljo na južnem kolodvoru, odhod ob 12. uri 58 minut s popoldanskim poštnim vlakom.

Na obilo udeležbo Vas vabi z brat-skim Na zdar!

V Ljubljani 24. avgusta 1901.

Odbor.

Darila.

Upravništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Nekdo o priliki poroke T. in P. G. v P. 5 kron. — Gosp. dr. Karol Schmidinger, c. kr. notar v Kamniku 6 kron — koje je vsled kazensko-sodne poravnave vplačal g. Fran Rems iz Palovč. — Skupaj 11 kron. — Hvala!

Narodno zdravilo. Tako se sme imenovati bolesi utešujoče, mišice in živce krepčujoče, kot mazilo dobro znano »Mollove francoske žganje in sol«, katero se splošno in uspešno porablja pri trganju po udih in pri drugih naslednjih prehlajenja. Cena steklenici K 1.80. Po poštnem povzetju raspoljita to mazilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni salagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V zalogah po deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan s varstveno znamko in pod-pisom. 2 (2-12)

Franc Jožefová grenčica

(Franz Josef Bitterwasser)

je že nad 25 let priznana za najboljšo svoje vrste. Dobiva se povsod. (1016-9)

Kufekejeva

NAJBOLJŠA HRANA ZA ZDRAVE IN V GRVNIH BOLENIH OTRKE

moka za otroke 1268

Umri so v Ljubljani:

Dne 19. avgusta: Genovefa Zorko, usmi-ljenka, 32 let, Radeckega cesta št. 11., jetika.

Dne 21. avgusta: Terezija Kovačič, delav-čeva žena, 29 let, Martinova cesta št. 20., jetika.

Dne 22. avgusta: Marija Keber, delavčeva hči, 9 dni, Bohoričeve ulice št. 28., čeljustni krč.

V otroški bolnici:

Dne 21. avgusta: Alojzij Pečan, delavčev sin, 7 mesecev, bula.

Meteorologično poročilo.

Vikna nad morjem 506.3 m. Srednji tlačni tlak 756.0 mm.

August	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C	Vetrovi	Nebo	Molbrna v 24 urah
23	9. zvečer	739.8	16.1 sl. jvzhod	jasno		
24	7. zjutraj	738.9	11.0 sl. jvzhod	megla		
	2. popol.	737.0	25.7 sl. jzhod	jasno		0.0 mm

Srednja včerašnja temperatura 16.7°, nor-male: 18.1°.

Dunajska borza

dne 24. avgusta 1900.

Škopski državni dolg v notah	98.85
Škopski državni dolg v srebru	98.75
Avstrijska zlatna renta	118.90
Avstrijska kronska renta 4%	96.70
Ogrska zlatna renta 4%	118.50
Ogrska kronska renta 4%	92.80
Avstro-ogrsko bančne delnice	1872 —
Kreditne delnice	632.50
London vista	239.37 1/2
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.12 1/2
30 mark	23.44
30 frankov	19.04
Italijanski bankovci	91.15
C. kr. cekini	11.32

Najboljša pitna voda

kadar preti nevarnost epidemije, je v takih slučajih čisto skušena, od medicinskih avtoritet vedno priporočevana

MATTONIJEV GIESSHÜBLER naravna alkalična kislina

V njej se ne nahajajo nikake organske substance ter je zlasti v krajih, kjer je studenčna ali vodovodna voda dvomljivo kakovosti, naj-prikladnejša pijača. (25-3)

V Ljubljani se dobiva pri Mihaelu Kastner-ju in Petru Lassnik-u in v vseh lekarnah, večjih specerijah, vinskih in delikatesnih trgovinah.

„Slovenski Narod“

se prodaja v posameznih izvodih po 10 h v sledečih trafikah v Ljubljani:

- L. Blaznik, Stari trg št. 12.
- M. Blaž, Dunajska cesta št. 14.
- H. Dolenc, južni kolodvor.
- A. Gruden, Marije Terezije cesta, na-sproti Kolizeja.
- A. Kališ, Jurčičev trg št. 3.
- A. Kanc, sv. Petra cesta št. 14.
- J. Kušar, sv. Petra cesta št. 52.
- A. Kustrin, Breg št. 6.
- J. Maček, Mestni trg št. 5.
- A. Svatek, Mestni trg št. 25.
- J. Sušnik, Rimska cesta št. 18.
- F. Šešark, Šelenburgove ulice št. 1.
- K. Urbas, Cesarja Jožefa trg (Mahrova hiša). Bled:
- O. Fischer, knjigarna. Št. Peter na Krasu:
- A. Novak, na kolodvoru juž. železnice.

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO.

LETNIK XXI. (1901).

Izhaja po 4¹/₂ pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 9 K 20 h, pol leta 4 K 60 h, četr-t leta 2 K 30 h. 42

Za vse neavstrijske dežele 11 K 20 h na leto. Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Opomin.

Opominjam vsakogar, mojemu mladoletnemu sinu **Karolu** denarja ali blaga ne izročiti, ker nisem zanj plačnik.

(1816)

Ivan Terdan
slikarski mojster.

Krojaškega pomočnika

dobrega in izvežbanega v navadnem delu, sprejme takoj (1779-3)

Ivan Lebez v Borovnici.

Prva žrebljarska in železo-obrtna druga v Kropi pri Kamnigoricu vsprejme spretnega

korespondenta ozir. knjigovodjo.

Pisane ponudbe z dostavkom letne plače vposlati so naravnost zadrugi. 1780-3

Trankantinja

(1813)

s kavcijo se takoj sprejme.

Kje? pove upravništvo »Slov. Nar.«.

Kolo

malo rabljeno, močno in z lahkim gonom, proda po nizki ceni (1800-2)

Oroslav Fugina
v Ljubljani, Kolizej, III. nadstr.

Veliki krah!

New-York in London nista prizanašala niti evropski celini ter je bila velika tovarna srebrnine prisiljena, oddati svojo zalogo zgolj proti majhnemu plačilu delavnih moči. Pooblaščen sem izvršiti ta nalog. Pošiljam torej vsakomur sledeče predmete le proti temu, da se mi povrne glđ. 6-60 in sicer:

- 6 komadov najfinejših namiznih nožev s pristno angleško klinjo;
- 6 kom. amer. pat. srebrnih vilic iz enega komada;
- 6 kom. amer. pat. srebrnih jedilnih žlic;
- 12 kom. amer. pat. srebrnih kavčnih žlic;
- 1 kom. amer. pat. srebrna zajemalnica za juho;
- 1 kom. amer. pat. srebrna zajemalnica za mleko;
- 6 kom. ang. Viktorija čašice za podklado;
- 2 kom. efektnih namiznih svečnikov;
- 1 kom. cedilnik za čaj;
- 1 kom. najfin. sipalnice za sladkor.

42 komadov skupaj samo glđ. 6-60.

Vseh teh 42 predmetov je poprej stalo glđ. 40 ter jih je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni glđ. 6-60. Američansko patent srebro je skozi in skozi bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garantuje. V najboljši dokaz, da leta inserat ne temelji na

nikakšni slepariji

zavežujem se s tem javno, vsakemu, kateremu ne bi bilo blago všeč, povrniti brez zadržka znesek in naj nikdor ne zamudi ugodne prilike, da si omisli to **krasno garnituro**, ki je posebno prikladna kot **prekrasno**

svatbeno in priložnostno darilo

kakor tudi za vsako boljše gospodarstvo. Dobiva se **edno le v** (2116-33)

A. HIRSCHBERG-a

Ekspozitni hiši američanskega pat. srebrnega blaga na Dunaji II., Rembrandtstr. 19/M. Telefon 14597.

Pošilja se v provincijo proti povzetju, ali če se znezek naprej vpošlje.

Čistilni prašek za njo 10 kr.

Pristno le z zraven natisnjeno varstveno znamko (zdrava kovina).

Izveleček iz pohvalnih pism.

Bil sem s pošiljativjo krasne garniture jako zadovoljen. Ljubljana.

Oton Bartusch, c. in kr. stotnik v 27. pešpolku.

S pat. srebrno garnituro sem jako zadovoljen. Tomaž Rožane, dekan v Mariboru.

Ker je Vaša garnitura v gospodinjstvu jako koristna, prosim, da mi pošljete še jedno.

Št. Pavel pri Preboldu.

Dr. Kamile Böhm, okrožni in tovarniški zdravnik.

Franc Stupica v Ljubljani

Marije Terezije cesta
priporoča

prava španska vina.

Znamka Montana Luque & Co.
Malaga. (1814-1)

Marija Fischer naznanja globoko užaljenega srca v svojem in v imenu svojih mladoletnih otrok **Mici, Anice, Enice** in **Pepice** vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretužno vest, da je Bog Vsemogočni v Svoji neskončni previdnosti sklenil, iskreno ljubljenega soproga, oziroma očeta in strica, gospoda

Franc Fischer-ja

meščana, hotelirja in trgovca

danes dne 23. t. m. ob 6. uri zjutraj po dolgotrajni in zelo mučni bolezni, previdenega s svetotajstvi za umirajoče, v 54. letu njegove starosti poklicati k Sebi v boljše življenje.

Truplo predragega pokojnika se boče v nedeljo dne 25. t. m. ob 5. uri popoldne v hiši žalosti blagoslovilo ter preneslo na pokopališče na Žale, kjer se položi v rodbinsko rakev.

Sv. maša zadušnica se boče brala na Žalah v ponedeljek dne 26. t. m. ob 8. uri zjutraj.

Nepozabni rajni bodi priporočen v blag spomin in molitev.

V Kamniku, dne 23. avgusta 1901. (1817)

Mestna občina Kamnik javlja žalostno vest, da je danes zjutraj ob 6. uri preminul gospod

Fran Fischer

bivši župan in sedanji I. občinski svetovalec, posestnik, trgovec i. t. d.

Pogreb bo v nedeljo 25. t. m. ob 5. uri popoldne.

V Kamniku, dne 23. avgusta 1901. (1811)

Ravnateljstvo okrajne posojilnice v Kamniku javlja žalostno vest, da je danes ob 6. uri preminul nje član in soustanovnik gospod

Fran Fischer

posestnik, trgovec, hotelir i. t. d.

Pogreb bo v nedeljo 25. t. m. ob 5. uri popoldne.

V Kamniku, dne 23. avgusta 1901. (1812)

Stajarska
ROGAČKA
KISELA VODA **Gempel** in Styria-vrelec
OSVEŽUJOČA PIJAČA. Nепреsegljiva zdravilna voda.

Zastopnik za Kranjsko:

Mihael Kastner
v Ljubljani. (714-25)

Epilepsija. (571-24)

Kdor trpi na padavi bolezni, krču ali drugih nervoznih bolestitih, naj zahteva brošuro o tem. Dobiva se brezplačno in poštine prosto v **Schwaben-Apotheke, Frankfurt a./M.**

100 do 300 goldinarjev na mesec

lahko zaslužijo osebe vsacega stanu v vseh krajih gotovo in pošteno brez kapitala in rizike s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk. — Ponudbe na: Ludwig Osterreicher, VIII., Deutsche gasse 8, Budapest. (1634-3)

Natakar

samec, več stroke, govori hrvaški, slovenski in nemški, **išče službo** v kaki večji gostilni.

Ponudbe in naznanila naj se pošiljajo pod naslovom „**Franjo Marš, Zagreb, Mesnička ulica k. br. 11.**“ (1815-1)

Graška trgovska akademija.

Abiturijentski tečaj.

Jednoleten trgovski tečaj za absolvente srednjih šol in enaskih učnih zavodov, ki se hoté posvetiti trgovskim in industrijalnim podjetjem, ali hoté kot velikosolci (juristi) svoje vednosti razširiti. **Začetek dne 5. oktobra.**

Obširne prospekte razpošilja ravnateljeva pisarna, Kaiserfeldgasse Nr. 25. 1474-4 Ravnatelj: **J. Berger.**

Postranski zaslužek

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa **domače zavarovalne družbe prve vrste.** — Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante. (766-20)

Notarskega uradnika

1784 išče notar na deželi. 3

Naslov pove upravništvo »Slov. Nar.«.

Spreten komi

norimberške in galanterijske stroke in za kranjske izdelke se sprejme za engros trgovino.

Ponudbe pod spreten komi št. 1000 upravništvu »Slov. Naroda«. (1792-3)

3 lovski psi

mladi, istrijske prve vrste (med njimi dva povsem jednako rujava), **se oddajo do 1. septembra t. l.**

A. Fister

(1803-2) Podnart, Gorenjsko.

Trgovski vajenec

zmožen slovenskega in nemškega jezika ter nekoliko izšolan, se sprejme v trgovino z železnino pri (1739-3)

Karola Kavška nasledniku
Schneider & Verovšek, Ljubljana.

Trgovskega učenca

iz dobre hiše, kateri je dovršil ljudsko šolo, sprejme v trgovino z manufakturnim blagom (1788-2)

Franc Crobath v Kranju.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga čez Trbiž.** Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifing v Linc, Budejevce, Plzen, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, od 15. junija do 15. septembra v Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejevce, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. Ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 m popoldne v Podnart-Kropo. Ob 10. uri po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. — **Proga v Novomestu in v Kočevju.** Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu-Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 6. uri 55 m zvečer v Novomestu, Kočevje. — **Prihod v Ljubljano** juž. kol. **Proga iz Trbiža.** Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, iz Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka. Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, iz Lipska, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejevce, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, Št. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne osonni vlak z Dunaja, iz Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. Ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 38 m zvečer iz Podnarta-Krope. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejevce, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osonni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 48 m zvečer, istotako. — **Odhod iz Ljubljane** drž. kol. v **Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m in ob 10. uri 25 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano** drž. kol. iz **Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (1393)

Plüss-Stauffer-jev klej

v toboleh in steklenicah večkrat odlikovan z zlatimi in srebrnimi svetinjami, s katerim se lahko zlepijo zlomljene stvari, ima na prodaj **Fran Kollmann** v Ljubljani. (611-13)

Dobre cenene ure

s 3letnim pismenim jamstvom razpošilja zasebnikom

HANNS KONRAD

tovarna za ure in eksportna hiša zlatin **Most (Brüx) Češko.**
Dobra nikelnasta remontoarka . . . glđ. 3-75
Prava srebrna remontoarka 5-80
Prava srebrna verižica 1-20
Nikelnasti budilec 1-95
Moja trdka je odlikovana s c. kr. orlom, ima zlate in srebrne medalje razstav ter tisoč in tisoč priznalnih pism. (2611-72)
Illustrirani katalog zastoj in poštine prosto.

Čokolada **Paris 1900. Grand Prix.**

SUCHARD (23-31)

Povsed na prodaj. **Cacao**

Holandsko-ameriška proga Rotterdam-New-York.

Prihodnje odplutbe:
29. avg. Statendam 1-00 popoldne.
5. sept. Potsdam 5-30 dopoldne.
12. sept. Maasdam 1-00 popoldne.
19. sept. Rotterdam 5-00 popoldne.

Novi parniki na 2 vijaka.
Rotterdam 8300 ton, Statendam 10.320 ton, Potsdam 12.500 ton. (1472-7)

Cene v prvi kajiti od 264 K naprej iz prista-drugi kajiti od 228 K nišča III. razred 185 K 40 h z Dunaja.

Pisarne na Dunaji: Za kajite: I., Kolowratring 10; za III. razred: IV., Weyringergasse 7 A. Avstr. podružnice v Brnu, Inomostu in Trstu.

Malo posestvo
se proda, ki obstoji iz hiše, gospodarskega poslojja, vrta, bližnjih travnikov in parcele gozda.

To posestvo leži ob Savi, neposredno tik nekega trga pri južni železnici, in je ob enem pripravno za strojarjo ali slično obrt. — Naslov pove upravništvo »Slov. Naroda«.
(1798-1)

Koroški rimski vrelec
najfinejša planinska kislava voda, izkušena pri vsakem nahodu, posebno otroškem, ob slabem prebavljanju, pri boleznih na mehuru in ledvicah. (673-39)

Zastopstvo in zaloga za Kranjsko in Primorsko:
Anton Ditrich
Ljubljana, Marije Terezije cesta 8.

Jesih.
Naravni, iz alkohola napravljeni za vreti kis, brez primesi nevarne in neprijeten okus imejoče oetove kisline, se dobiva pri
J. J. Kaniz-u (1579-9)
v Ljubljani, Rimska cesta šte. 16.

L. Luserjev obliž za turiste.
Priznana najboljša sredstvo proti kurjim očesom, žuljem itd. itd.

Glavna zaloga:
L. Schwenk-ova lekarna Dunaj-Meidling.

Zahtevajte **Luserjev obliž** za turiste po 60 kr.
Dobiva se v vseh lekarnah.
V Ljubljani: M. Mardetschläger, J. Mayr, G. Piccoll. V Kranju: K. Savnik. (627-22)

Brat k bratu!

Nagradjena tvrdka
FRAN RADIĆ
na Bulu v Dalmaciji
proizvaja najboljša, tečna in okrepujoča
vsakovrstna vina
vsebujoča naravnega alkohola od 9 do 14 stopinj, kakor tudi
desertna vina. (1789-2)

Kdor se želi o tem preveriti, naj poskusi to najbolj okrepujoče sredstvo, nabavljajoč izključno in neposredno pri tvrdki, koja ga proizvaja. — Naročbe od 50 litrov in več izvršujejo se takoj in točno. — Uzorce, cenike in izjave stalnih odjemalcev pošiljam na zahtevanje franco. — Podam lahko na stotine spričeval iz Banovine.

Ako si pomagamo sami, ne potrebujemo tujcev!

„Andropogon“
(Iznajditelj P. Herrmann, Zgornja Poljskava)
je najboljša, vsa pričakovanja prekašajoča sredstvo za rast las, katero ni nikako sleparstvo ampak skozi leta z nenavadnimi uspehi izkušena in zajamčeno neškodljiva tekočina, ki zabrani izpadanje las in odstrani prahaje.
Značilno je, da se pri pravilni rabi že čez 4 do 5 tednov opazi močna rast las, kakor tudi brade, in imajo novo zrasti lasje pri osivelih zopet svojo nekdanjo naravno barvo. (2011-48)

Mnogostevilna priznanja. Cena steklenice 3 K.
Dobi se v vseh mestih in večjih krajih dežele.
Glavna zaloga in razpošiljatev v Ljubljani pri gospodu
Vaso Petričić-u.
V zalogi imata tudi gg. E. Mahr in U. pl. Trnkoczy v Ljubljani in g. A. Rant v Kranju.
Preprodajalci popust.

Ustanovljeno leta 1842.
Brata Eberl
Ljubljana, Franciškanske ulice 4.
Pleskarska mojstra c. kr. drž. in c. kr. priv. južne železnice.
Slikarja napisov.
Stavbinska in pohištvena pleskarja.
Prodaja oljnatih barv, lakov in firnežev na drobno in na debelo.
Velika izbirlka dr. Schoenfeld-ovih barv v tubah za akad. slikarje.
Zaloga
vsakovrstnih čopičev za pleskarje, slikarje in zidarje, štedilnega mazila za hrastove pöde, karbolinje itd.
Posebno priporočava sl. občinstvu najnovejšo, najboljšo in neprecenljivo sredstvo za likanje sobnih tal pod imenom „Rapidol“.
Priporočava se tudi sl. občinstvu za vse v najino stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot priznana rešino in fino po najnižjih cenah.

Za trgovce!!!
Izvrsten kraj za trgovino na prikladnem mestu. 1758-2
Jake ugodni pogoji.
Več pove upravništvo »Slov. Nar.«.

S. Goldschmidt & sin
tovarna štedilnih oganjšč
Wels, Gornje Avstrijsko.

Prenosilna štedilna oganjšča v navadni opremljeni, kakor tudi z emajlom, porcelanom, s majolično opažbo, za hišna gospodinjstva, ekonomije, gostilne in savode. — Dobivajo se lahko po vsaki renomirani trgovini z železino. — Kjer ni zastopa, se naravnost pošilja. (923-17)

Red Star Line, Antwerpen
v Ameriko.

Prve vrste parobrodi. — Naravnost brez prekladanja v New York in v Philadelphijo. — Dobra hrana. — Izborna oprava na ladiji. — Nizke vožne cene.
Pojasnila dajejo:
Red Star Line, 20, Wiedener Gürtel, na Dunaji ali (1115-9)
Ant. Rebek, konc. agent
v Ljubljani, Kolodvorske ulice šte. 34.

Uradno dovoljena (1809)
posredovalnica stanovanj in služeb
G. FLUX
Gospodske ulice št. 6
priporoča in namešča
službe iskajoče vsake vrste
posebno take z dobrimi spričevali, za ljubljane in drugod. — Kolikor možno vestna postrežba zagotovljena.

Najbo ljša uporaba mleka!
Kar največ in najfinejšega surovega masla!
Le mogoče, če se mleku odvzame smetana po
Alfa-Separator-ju.
500 prvih priznanj; v Parizu 1900 „Grand-Prix“.
1/4 milijona taci strojev v rabi!
Upravnujejo se pasterizirske naprave za transport mleka.
Se lahko prenaša na planino.
Vsi drugi stroji za mlekarstvo.
Popolne oprave za dobivanje srotke na roko in parno moč.
Načrti proračuni.
(470) **Akcijska družba** (26)
Alfa-Separator
Dunaj, XVI. Ganglbauergasse 29.
Ceniki, poučne brošure brezplačno.

Mlad trgovski pomočnik
Speceriat, kakor tudi
učeneo (1797-2)
kateri je dovršil ljudsko šolo, se sprejmeta takoj v trgovino mešanega blaga.
Janko Popović v Cerknici.

Trgovina z mešanim blagom
kje na deželi ali v kakem trgu se želi prevzeti. (1773-3)
Ponudbe naj se pošiljajo upravništvu »Slov. Naroda« sub „Mercur 4000“.

Ugodna prilika za nakup!
Lepa, skoro nova hiša
v kateri se nahaja trgovina z mešanim blagom in gostilna, na veliki cesti, v večjem župnijskem kraju, brez konkurence, se proda radi rodbinskih razmer po ceni in pod ugodnimi pogoji. (1805-1)
Več pove upravništvo »Slov. Nar.«.

Ljudevit Borovnik
puškar v Borovljah (Ferlach) na Koroškem
se priporoča v izdelovanje vsakovrstnih pušek za lovce in strelce po najnovejših sistemih pod popolnim jamstvom. Tudi predeluje stare samokresnice, vsprejema vsakovrstna popravila, ter jih točno in dobro izvršuje. Vse puške so na c. kr. preskuševalnici in od mene preskušene. — Ilustrovani ceniki zastorj. (33)

C. kr. priv. tovarna za cement
Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah
priporoča svoj pripoznani izvrsten **Portland-cement** v vedno enakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene predpise gledé tlakovne in odporne trdote daleč nadkrijujoči dobroti, kakor tudi svoje priznane izvrstno **apno.**
Priporočila in spričevala raznih uradov in najstovitejših tvrdk so na razpolago.
Centralni urad: (628-23)
Dunaj, I., Maximilianstrasse 9.

Mizarska zadruga v Gorici (Solkan)
na Primorskem
naznanja slavnemu občinstvu, gospodom trgovcem in založnikom pohištva, da ima (1269-6)
veliko zalogo v Solkanu pri Gorici
veliko zalogo na Primorskem.
izgotovljenega pohištva vseh slogov
Kar ni v zalogi, se izvrši točno po naročilu v najkrajšem času.
Cene zmerne.
Delo je lično ter dobro osušeno.

Prej **J. Zor Alojzij Erjavec** J. Zor
črevljarski mojster v Ljubljani, Cevljarske ulice 3.
Po večletni skušnji, kakor tudi po dovršenem strokovnem tečaju v Ljubljani c. kr. tehnološkega obrtnega muzeja na Dunaju mi je mogoče vstrezati vsem zahtevam svojih p. n. naročnikov. Priporočam se prečastiti duhovščini in sl. občinstvu za obilno naročevanje raznovrstnih obuval. Delo je ceno, pošteno in trpežno. V zalogi so razna mazila, voščila za črno in ružavo obuvalo, ter razne potrebščine za to obrt. 34
More se sklanjajo. — Vnanjini naročilom naj se pridene vtorec.

Josip Oblak
umetni in galanterijski strugar
na Glineah št. 92
filijalka: Šelenburgove ulice št. 1
priporoča svojo veliko zalogo strgarskih del lastnega izdelka.
Sprejema vsakovrstna naročila ter jih izvršuje hitro, ceno in kulantno. Istotako izvršuje vsakovrstna popravila v jantjarju, morski peni, kosti, rogu, lesu itd. 34

Pekarija in slaščičarna Jakob Zalaznik
Stari trg št. 21
Tu se dobiva 4krat na dan sveže, ukusno, zdravo in slastno pekarsko pecivo, vseh vrst kruh na vago, prepečenec (Vanille-Zwiebak), kakor tudi
ržen kruh
hlebčki po 10, 15 in 25 kr.
V slaščičarnici postrezam z najfinejšim naslednim pecivom in s finimi pristnimi likerji ter z Vermouth-vinom. Posebno opozarjam na fine indijanske krofe in napolnjene zavitke. 34

MODERCE natančno po životni meri
za vsako starost, za vsaki život in v vsaki faconi priporoča
HENRIK KENDA v Ljubljani, Glavni trg št. 17. 34
Skladišče za modno blago, pozamentrije, trakove, čipke, svileno blago, perilo, klobuke za dame, tkana in kratka roba na debelo in drobno.

Pod Trančo št. 2.

33 Veliko zalogo

Klobukov

priporoča J. Soklič.

Najnižje cene.

Pod Trančo št. 2.

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice šte. 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamenujejo. Pri zunanjih naročilih blagovni naj se vzorec vpsolati.

33

Josip Reich

likanje sukna, barvarija in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

33

Postrežba točna. — Cene nizke.

Av gust Repič, sodar

Ljubljana, Kolizejske ulice šte. 16 (v Trnovem)

izdeluje, prodaja in popravlja vsakovratne sode

po najnižjih cenah.

33

Kupuje in prodaja stare vinske posode.

Dragotin Košak

* zlatar *

33 Ljubljana, Prešernove ulice št. 5, Velika zaloga

razne zlatnine in prstanov.

Popravila in vsa v mojo stroko spadajoča dela se ceno in točno izvršé.

Fran Detter

LJUBLJANA, Stari trg št. 1.

33 Prva in najstarejša zaloga šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvrstne slamoreznice in mlatnice, katere se dobivajo v zlatih izborskih cenah. — Cenik zastoj in poštnine prosti.

Ign. Fasching-a vdove

33 ključavničarstvo

Poljanski nasip št. 8 (Relchova hiša)

priporoča svojo bogato zalogo štedilnih ognjišč

najpriljubljajših kakor tudi najfinjših, z žolto medjo ali mesingom montiranih za obklade z pečnicami ali kahlami. Popravljanja hitro in po ceni. Vnanja naročila se hitro izvršé.

Dr. Anton Furlan

c. kr. sodni pristav

Frančiška Furlan rojena Eržen

poročena.

(1801)

Urhnika, dné 24. avgusta 1901.

Brez posebnega obvestila.

Najboljše črnilo svetá!

Kdor hoče obutalo ohraniti lepo bleščeče in trpežno, naj kupuje samo **Fernolendt čreveljsko črnilo**

za svetla obutala samo (24-34)

Fernolendt crème za naravno usnje.

Dobiva se C. kr. priv. povsodi.

tovarna ustanovljena 1832. leta na Dunaji.

Tovarniška zaloga: Dunaj, I., Schulerstrasse št. 21.

Radi mnogih posnemanj brez vrednosti pazi naj se natančno na moje ime **St. Fernolendt.**

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Knezovi hiši, na Marije Terezije cesti št. 1 obrestuje hranilne vloge po **4½%**

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure: razun nedelj in praznikov vsak dan od 8.—12. ure dopoludne. (2693-34)

Poštnega hranilničnega urada šte. 828.406. Telefon šte. 57.

Zdravilišče

Toplice na Kranjskem

odprto od 1. maja do konca oktobra.

Akratoterme 34-37 C, izredno vplivajoče pri protinu, reumi v mišicah in členih in njih posledičnih boleznih, pri ischias, nevralgiji, mrtvoudnosti, pri raznovrstnih ženskih boleznih.

Veliki kopalni basini, posebne kopeli, mramornate banje, barske kopeli. — Jedilni, bralni in drugi saloni.

Pojasnila daje brez troškov kopališko ravnateljstvo.

(1764-2)

Preselitev obrti.

Uljudno javim svojim odjemalcem in p. n. občinstvu, da sem se s svojim **zavodom za uniforme** preselil iz Slomškovihi ulice v lastno novo hišo **na voglu Resljeve ceste št. 7.**

Zahvaljujoč spoštovane odjemalce za dosedaj izkazano mi zaupanje, jih prosim za nadaljno blagohotnost in beležim z velespoštovanjem

(1701-6)

Anton Reisner

zavod za uniforme.

Ob jednem se priporočam gg. jednoletnim prostovoljcem za izgotavljanje uniform po najnovejših predpisih in zmernih cenah.

Gostilna, pri novem svetu

Marije Terezije cesta št. 14.

V nedeljo, 25. avgusta 1901

KONCERT

meščanske godbe

na izdatno oplešanem vrtu.

Začetek ob ½ 5. uri. Vstopnina prosta.

Na vrtu sta salon in kegljišče.

Točil bodem izvrstna pristna vina in Kosterjevo marčno pivo ter skrbel za dobra jedila in točno postrežbo.

Za mnogobrojen obisk se priporoča z odličnim spoštovanjem

(1802)

Valentin Mrak, gostilničar.

Pozor! Pozor!

Podružnica R. A. Smekal, Zagreb

priporoča od svoje najstarejše in najzmožnejše **tovarno za gasilno orodje**

slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom sledeče predmete:

Brizgalnice najnovejše sestave, kakor s patentom proti zmrzlini, s priredbo, da brizgalnica na obe strani jemlje in meče vodo; „univerzalko“, prikladno za male občine, ista se nosi ali vozi; parne brizgalnice, vodonoše, sesalke vsake vrste, vozove za polivanje ulic in prevažanje gnojnice itd., cevi iz posebne tkanine najboljšee srste; dalje čelade, pase, sekilice, lestve ter sploh vse za garilna društva prikladno orodje, trpežno in lepo izdelano. Motor-vozove in priprave za acetylen-luč. Dalje kmetijsko orodje vsake vrste. — Gasilna društva, občine in poštene kmetovalci-gospodarji plačuj franko na vsak kolodvor. (213-15)

jejo tudi na obroke po dogovoru. Naročila pošiljamo brezplačno in poštnine prosto.

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

K sezoni

ilustrovan cenik se pošilja na zahtevo zastoj.

K sezoni

ilustrovan cenik se pošilja na zahtevo zastoj.

priporočam svojo bogato zalogo pušk najnovejših sistemov in najnovejše vrste, revolverjev itd., vseh pripadajočih rekvizitov in municije, posebno pa opozarjam na

trocevne puške

katere izdelujem v svoji delavnici, in katere se zaradi svoje lahkote in priročnosti vsakemu priporočajo najboljše.

Ker se pečam samo z izdelovanjem orožja, se priporočam p. n. občinstvu za mnogobrojna naročila ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče naročbe in poprave točno, solidno in najceneje.

Z velespoštovanjem (1596-5)

Fran Sevčik, puškar v Ljubljani, v Židovskih ulicah.

Trgovski učenec

s primerno šolsko omiko, zmožen slovenskega in nemškega jezika, se sprejme v trgovino (1778-3)

Ernesta Jeunikerja, Dunajska cesta.

Kot (1762-3)

Korespondent ali praktikant

želi vstopiti v službo slovenskega, nemškega in italijanskega jezika ter francoske korespondence vešč absolviranec trg. šole. Ponudbe na upravnitvo »Slov. Nar.«.

Fino perilo za dame in gospode se sprejme za leskeče likati.

Izvršitev točna!

Po perilo pridem tudi na dom.

Jedert Jamnik 1793-2

Cesta na loko števil. 19, I. nadstr.

Na prodaj so:

2 blagajni Wiese ter Wertheim & Wiese (1765-3)

dalje

aparati za kopiranje z mizo in angleški cyklostyl. (Vervielfältigungs-
aparati).

Kje? pove upravnitvo »Slov. Nar.«.

Popolna oprava

za špecerijsko prodajalnico dobro ohranjena, se po ceni odda.

Natančni naslov pove tvrška (12-154)

Edmund Kavčič

v Ljubljani, Prešernove ulice, nasproti pošte.

Radi rodbinskih razmer

prodam ali zamenjam svojo hišo na Dunaju (krasna, solidna zgradba v živahnih ulicah, popolnoma obljudena, z dobrimi dohodki) za lepo gospodarsko posestvo, vilo ali za najemno hišo. Hiša ima le neznamenit dolg. (1806)

Ponudbe naj se odpošiljajo na „Graf F. K.“, Gradec, glavna pošta, poste restante, najdalje do 10. septembra t. l.

Tovarna pečij

in raznih prstenih izdelkov

Alojzij Večaj

v Ljubljani, Trnovo, Opekarska cesta, Veliki Stradon št. 9

priloga vsem zidarstvom mojstrom in stavbenikom svojo veliko zalogo

najmodernejših prešanih ter barvanih prstenih

pečij

in najtrpežnejših

štedilnih ognjišč

lastnega izdelka, in sicer rujavih, zelenih, modrih, sivih, belih, rumenih i. t. d., po najnižjih cenah.

Ceniki brezplačno in pošt-
(1260) nine prosto. (11)

Zrebanje 5. septembra.

(1810)

Glavni dobitek

Promese k zemeljskim kreditnim sreč-
kam il. emisije à K 450 K 100.000

priloga

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

FRANJA MERŠOL

* Ljubljana *
Mestni trg 18

priloga svojo bogato zalogo pričetih in izvršenih ženskih ročnih izdelkov, vsakovrstnih, jako ličnih vezenin, krojaških potrebščin, ter raznega drobnega blaga — vse po zelo zmernih cenah. (1331-10)

Monogrami in risarije se v poljubnih bojah in slogih vvezujejo na vsa-keršno blago. — Zunanja naročila se izvršujejo točno in ceno.

Radi smrti lastnika se prodaja takoj ali pa tudi odda v najem znani, dobro obiskovani

Hôtel Fischer

v Kamniku

s pritliklinami, hišno opravo, perilom i. t. d. pod jako ugodnimi pogoji.

Natančneje poizvedbe pri dedičih v Kamniku. (1759-2)

Resnično!

„Zerofubiv“

pomaga velikansko kot nedosežen „uničevalec mrčesov“.

Kupuj pa „le v steklenicah“.

V Ljubljani pri gospodih:

F. Groschl	A. Kanc, drog.	Jožef Kordin	T. Mencinger	A. Šarabon	M. E. Supan
C. Holzer	C. Karinger	Anton Krisper	Iv. Perdana nasl.	Viktor Schiffer	A. Sušnik, F. Tr-
Ivan Jebačin	Mihael Kastner	Peter Lassnik	Rudolf Petrič	M. Spreitzer	dina, J. Tonih,
Anton Ječminek	Edmund Kavčič	Karl Lexander	Karol Planinšek	Anton Stacul	Uradniško-kon-
Anton Kolar	Kham & Murnik	A. Lilleg	J. C. Röger	Fran Stupica	sumno društvo.
Bled: Oton Wölfling, P. Homan.		Krško: F. H. Aumana sin, R.		Radovljica: L. Fürsager, Friderik	
Ormož: Andrej Lackner, Karol Müller, B. Schweiger, A. Zurec.		Engelsberger.		Homan, Oton Homaa.	
Draga: P. S. Turk.		Litija: Lebinger & Bergmann.		Šodražica: Jean Levstik.	
Hrib: A. Bučar, Fran Kovač.		Lož: F. Kovač.		Škofja Loka: E. Burdych M.	
Idrja: A. Jelenec, J. Sepetavec.		Mirna: Jos. Schuller.		Žigon.	
Kamnik: Anton Pintar, Fran Šubelj.		Mokronog: J. Errath, B. Sbil, pri škofu.		Siška: J. C. Juvančič.	
Kočevje: M. Kom, F. Schleimer, Fr. Loy, P. Peče, J. Rötthel.		Novo mesto: Küssel & Končan, Adolf Pauser.		Travnik: G. Bartol.	
Kostanjevca: Alojzij Gač.		Polhovi Gradec: J. Ana Leben.		Trebnje: Jakob Petrovič.	
Kranj: Fran Dolenc, Vilj. Killer, J. Krenner, Adolf Kreuzberger, Jan. Majdič, Karol Šavnik, lekarnar pri sv. Trojici.		Postojna: Anton Ditrich, K. Ceferin, G. Pikel.		Tržič: Fr. Raitharek.	
		Radeče: J. Trepečnik, I. občno radeško konsumno društvo, J. Haller.		Velike Lašče: Frd. M. Doganoc.	
				Vipava, Vrpolje: Fran Kobal.	
				Vrhnik: M. Briley.	
				Zagorje: R. E. Mihelčič, Jan. Müller sen.	
				Žužembek: Jakob Dereani.	

Dva dijaka

se sprejmeta s prihodnjim šolskim letom v stanovanje in hrano blizu realke. Posebna soba. (1804-1)

Naslov v upravnitvo »Slov. Nar.«.

Trafikantinja

išče službe.

Želi tudi vstopiti kot prodajalka tu ali na deželi. (1772-3)

Podpisani izjavlja, da za svojo ženo Marijo Krsnik rojeno Kocjan ni več plačnik.

Ant. Krsnik

posestnik in mlinar v Lešah (1787-3) h. št. 3.

Enonadstropna hiša

v Krakovskem predmestju, v kateri se nahaja prodajalna, in k njej spadajoči vrt, ki donaha dobre obresti, se pod ugodnimi pogoji prodaja. (1716-5)

Natančneje pove iz prijaznosti Ivana Brenčič. Rimska cesta št. 8, v Ljubljani.

Zobozdravnik

med. univ.

Dr. A. Praunseis

se je povrnil s potovanja

in ordinira zopet od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne (1777-2)

na Marijinem trgu št. 3.

Gotovo eksistenco

nudi zastopstvo Plzenske zadružne pivovarne. 1807

Prosilci, ki razpolagajo s kapitalom nekaterih tisočev kron, naj se javijo pri dosedanem zastopniku L. Masaryk-u

Proti malokrvnosti

Železnato vino

lekarnarja
G. Piccoli v Ljubljani
dvor. založnika Njeg. Svetosti papeže

ima v sebi 90krat več železa

kakor druga po reklamni nezaslužno sloveča china-železnata vina, katera često nimajo več železa v sebi, kakor vsako ceno namizno vino. III. (1368-41)

Vsled tega največje jamstvo za izdatnost tega vina pri malokrvnih, nervoznih ali vsled bolezni oslabelelih oseb, kakor tudi še posebno pri bledih, slabotnih in bolčavih otrocih. Dobiva se v steklenicah po pol litra. Vnanja naročila proti povzetju.

Važno! za Važno! gospodinje, trgovce, živinorejce.

Najboljša in najcenejša postrežba

za droge, kemikalije, zelišča, cvetja, korenine itd. tudi po Kneippu, ustne vode in zobni prašek, ribje olje, redline in posipalne moke za otroke, dišave, mila in sploh vse toaletne predmete, fotografske aparate in potrebščine, kirurški obvezila vsake vrste, sredstva za desinfekcijo, vosek in paste za tla itd. — Velika zaloga najfinjšega ruma in konjaka. — Zaloga svežih mineralnih vod in solij za kopel. 35

Oblastv. konces. oddaja strupov.

Za živinorejce

posebno priporočljivo: grenka sol, dvojni sol, soliter, encjan, kolmož, krmilno apno i. t. d. Vnanja naročila izvršujejo se točno in solidno.

Drogerija Anton Kanc

Ljubljana, Šolenburgove ulice št. 3

Konkurenčne cene!

Ceniki brezplačno!

Fr. P. Zajec

urav, trgovina z zlatino in srebrnino
Ljubljana, Stari trg št. 28

priloga svojo veliko zalogo raznovrstnih švicarskih žepnih in stenskih ur. Nikelnasta remontoar ura... od gl. 1-90. Srebrna cilind. remontoar ura... 4-.

Trgovina vseh optičnih predmetov: očal, barometrov, termometrov, daljnogledov. Popravila se izvršujejo natančno in s jamstvom.

Anton Presker

krojač in dobavitelj uniform avstrijskega društva železniških uradnikov
Ljubljana, Sv. Petra cesta 16

priloga svojo veliko zalogo

gotovih oblek za gospode in dečke, 35
jopic in plaščev za gospe,
uepremočljivih havelokov itd.

Obleke po meri se po najnovejših vzorcih in po najnižjih cenah solidno in najhitreje izdelujejo.

Prodaja na drobno in debelo. Ceniki brezplačno.

Klobuke

najnovejši fačone
priporočam po nizki ceni.

J. S. Benedikt

Ljubljana, Stari trg, tik moje glavne prodajalne na voglu.